

Dom inica. iii. post Pasca

D̄ḡt̄ plane age gr̄as xp̄o q̄ talia p̄ te passus ē t̄ celestia bōa pdic̄a tibi acq̄rere. f̄ Eccl̄pluz sc̄dm z t̄ribile ū malos legis in li. q̄ d̄i Viridari⁹ z narrat M̄effret in suis fm̄oib⁹ q̄ qdaz nobil̄ erat m̄di amator z paupez opp̄sor. nec celestia bōa desideras. nec ifernū timēs; s̄z tot⁹ vittiosus. Qui qdā vice dū q̄eseret in lecto:camerari⁹ su⁹ iacēs aū camera rapit in visioe q̄ vidit dñm suū accusari aū tribūal dī de oīb⁹ suis mal'opib⁹ et s̄niz accipe dānatōis. Demōes aut̄ triputidādo ducetes illū ad lucifer. q̄ dedit illi osculū d. Nō s̄c̄t̄i pax in ppetuū. Ad demōes ait. Iste cōsue uit balneari:ducite eū ad balneū:z mor̄ piec⁹ ē in ignē maximū.z fūdebat sup̄ eū piec⁹ z sulphur ardēt̄. Inde educt⁹ posic⁹ ē in lecto strato z m̄ib⁹ z tinea. Tūc lucifer dixit. Date ei bibere. Et ppi⁹ na⁹ illi por⁹ veneni sulphure cōmitti. Qui dū clamaret.sufficit lucifer dicit. Audire consuevit symphonias.surgat symphōiaci. Tunc duo de mōes cū trūpēt̄ igneis ignēs sufflauerūt in eū tā fortē vt de oīl̄ illi⁹ marib⁹ z de ore flāma erū peret. Tūc lucifer ait. Adducite eū ad me. Quo adducro ille dixit. cāta. Ille r̄ndit. Quid cātabo nisi maledictōz. Maledicta dies q̄ na⁹ sū. male dicti p̄t z m̄f q̄ me generūt. maledictū celū z de us zc. Lucifer ait. h̄ ē qd volui vt deū maledic̄ res. iā ducaſ in loci suū ppetuū. z piec⁹ ē in ppetuū ignis. Factusq̄ ē talis strepit⁹ ac si tot⁹ mūz d⁹ caderet. Ad quē strepituz euigilas camerari⁹ cucurrit ad camera z dñm suū mortuū inuenit Narrata igit visioe ordinē itauit z penitentiaz egit. Rogem⁹ ḡ dñm zc.

Dñica tertia post Pasca Sermo pm⁹ iuxta euāgeliū de q̄litate ⁊ gaudio vite future.

Dicū et iā non

m videbis me: et te modicū et videbitis
me quod vado ad pieſ Job. xvij. et in euāg.
ho. Scim' charissimi quod xps dñs se totū per nob̄
in cruce obtulit in sacrificiū. et sic etiā totā vitā dicit
nob̄ i crēplū imitādī ad salutē. Hodie ḡ ecclia p
ponit nob̄ euāgeliū quō xps p̄dixit discipul̄ tri
sticiā quā habituri cēnt̄ sua passiōe. et tādē gau
diū in sua resurrectiōe et ascensiōe redoceret q̄ siē
xps p̄ vitā tristiciā et tribulatiōib⁹ plenā ac p̄ ama
rā passiōib⁹ p̄cēit ad gl̄iāz resurrectiōib⁹ ita nos xpi
anos put̄ diē Ap̄ls. Act. viij. per m̄ltas tribu
latiōes op̄. in i. re. di. ac p̄ tristiciā p̄nē. Un̄ Ber.
Volute et revolue totā vitā xpi nūl iuenies nūl tri
bulatiōes et stigta passioniū. hāc vitā suis electis
xpi anis in m̄do reliqt ut p̄ p̄nē fieri et tristiciā p̄
ueniat ad celestē leticiā. de q̄ loq̄ b̄ euāgeliū qđ
tertualiter hic ponam⁹. Tert⁹

In il. c.d.i.d.s. Modicū z iā nō videbit̄ me, z
iter modicū zvidebit̄ me qz vado ad p̄es. Dīre
rūt̄ ḡdiscipli ei⁹ adinuicē. Quid ēb̄ qd̄ dīc nob̄:
modicū z iā nō videbit̄ me; z iter modicū zvide
bit̄ me z qz vado ad p̄es. Dīcebat̄ ḡ. qd̄ ēb̄ ḡdīc

nob̄ modicū; nescim⁹ qđ loqſ. Loguit aut̄ is⁹ q
volebat cū infrogare ⁊ diuīc eis. De b̄ q̄ris inter
vos q̄ dixi modicū ⁊ nō videbit̄ me ⁊ iteꝝ mo-
dicū ⁊ videbit̄ me. Amē amē dico vob̄. q̄ plora-
biꝝ ⁊ flebit̄ vos. mūd⁹ at̄ gaudebit̄ vos ⁊ comi-
stabim⁹. s̄ tristitia via ḫteſ i gaudiū. Miser cū
parit tristiciā h̄z q̄ vēit hora ei⁹. cū at̄ peperit p-
erū iā nō meminit p̄ſſure p̄ſſe gaudiū q̄ nat̄ est
hō i mōz. Et vos ḡ nūc tristiciā habet̄. iteꝝ at̄ vi-
debo vos ⁊ gaudebit̄ cor vīz ⁊ gaudiū vīm nō
tollet a vob̄. Hec Job. xvij. B Juxta h̄c uā
gelii fm q̄ in eo p̄cipue iſinuāt tria notem⁹. p̄ b

Primum de bono & pñ (Emōe tria mysteria.
et tristitia. qz dī. Plorabitis & flebitis.

Scđm de electioꝝ celesti leticia; cū dī. Tristis
Tertiuꝝ gaudioꝝ (cīa via v̄tēt in gaudiū,
felici excellētia; cū dī. Gaudebit cor vestrū.

Lirca p̄m̄ d̄ tristitia bonoꝝ in p̄n̄tī. qd̄. s. r̄p̄s in h̄ euāglio il̄sinuauit. Un̄ d̄. In illo tpe. vici a vltia cena p̄ recessū iude fac̄edō f̄monē ad dī sc̄iplos. tūc xps̄ dirix eis. Modicū z̄. In q̄b̄ h̄ bis xps̄ p̄nūciat tria tpa vel articulos fideliꝝ z̄ Al chuinū z̄ Lyrā. Lyraꝝ recolligēdo breuiꝝ. P̄mo p̄nūciat tps̄ sue morti. iō dīc̄. Modicū z̄ iāz nō vi. me. h̄ ē iā istat tps̄ modicū q̄ menōvidebi t̄. s. p̄ triduū morti mee. Sedo p̄nūciat tps̄ tps̄ resurreccōis v̄sq̄ad ascēsiōz. iō addit. Et iterz modicū z̄ vi. me. Nā post resurreccōis appuit eis tri derūt eū sepiꝝ v̄sq̄ad tps̄ ascēsiōis. Sz̄ hocfuit modicū. qz̄ solū v̄sq̄ad. cl. dies. z̄ nō l̄p̄vel q̄tidiē videbant s̄z ranꝝ. z̄ qñ appebat eis modicū cuꝝ eis p̄manebat z̄ ab oculis illorū se absentebat. Tertio p̄nūciat tps̄ ascēsiōis cuꝝ subdit. qz̄ vado ad p̄tēz. q d̄. Et eo tpe q̄ ascēdā ad p̄tēz nōvidebitis me ampliꝝ cōiter loq̄ndo nisi in generali resurreccōe q̄n̄ videbit eū ois oculꝝ z̄ q̄ eū puguge rūt Apoc̄. i. Iaz ab h̄ tpe ascēsiōis xpi nō appet xps̄ in mūndo corporaliꝝ z̄ visibiliū in xp̄ia forma sc̄z de lege cōi. q̄uis aliq̄b̄ ex speciali ḡta z̄ raro appuit z̄ appere p̄t̄ qñ vult; vt brō iobi qñ ipm̄ euocauit ex b̄ mūndo. z̄ brō petro de roma fugēti. Lui dirit. Vado romā itez crucifigi. si mēd̄. Un̄ petrꝝ rediȝt romā z̄ crucifixꝝ. Itē brō paulo qñ dicit. Quid me p̄seqr̄: ego sūt ielus nazarenꝝ. Act. ix. Itē appuit etiā b. fr̄ancisco i sp̄ē seraph qñ dedit ei stigia passiōis. Un̄ ecclia cāit Ad quēre n̄ic̄ rex e celo amictu seraphico. Et iterz. Lernit p̄ us redēptore passū ipassibileꝝ. Sz̄ qñ dicit puli p̄dīcta v̄ba xpi n̄ itellecer̄t. iō volentib̄ eū de b̄ dīcto interrogare dixit eis exponen̄. Amē amen dico vob̄ qz̄ plo. z̄ fle. vos. q. d. fm̄ L. Per illō qd̄ dictū ē Modicū z̄ iā nō vi. me. itēelligit tps̄ passiōis mee v̄sq̄ad resurreccōis in q̄ plorab̄. p̄p̄ meā absentia z̄ morte. mūd̄ z̄t gaudebit; h̄ ēmū dīaliſt v̄lūctes; vt iudei q̄ gauſiū ſit credēto ſec̄ t̄rūſſe tota fidē xpi. Sz̄ tristitia via v̄. i. gau. q. d. h̄ ē qd̄ dīti. Et iterz mod. z̄ vi. me. qz̄ vob̄ appēbo p̄ resurreccōis z̄ ſolabor v̄os v̄iſiōe resurreccōis mee alioſe z̄ ascēsiōis q̄ vado ad p̄tēz. Exemplū ap̄

plicauit xp̄s dicēt. M̄lier cū parit tristiciā hab̄z r̄c. Sp̄ual. xp̄s p̄ ml̄ierē paricētē desiguit ecclia; f̄z Lyrā z etiā fidelē aia, q̄r sic m̄lier paries sub obedientia ē virt̄ z fecūda. f̄z ill̄ B̄en. iij. Sub vi ri p̄tate cris r̄c. Sic ecclia z qlibz fidelē aia sub fi de xp̄i z obedientia ēē d̄z vt sit fecūda bonoꝝ opeꝝ r̄u. Hec i p̄nti b̄z tristiciā d̄u paris filiū. i. op̄ me ritoriū vite etne. q̄r tale fit ci tristiciā lacryma r̄u p̄m̄z cū difficultate vnuose ordiuitat. Und p̄bs. ii. eth. dīc q̄r v̄r̄ē circa difficultia. Et. iij. eth. subdit. q̄r m̄liꝝ ē mori q̄z ſ̄ bonum v̄tū agere. Sz d̄u peperit pleuerādō i fuſo tanū gaudebit q̄r nō r̄em̄ p̄ſtūre r̄c. Un̄ subdit xp̄s. Et vos ḡnū tristiciā haberet. iteꝝ at video vos. s. i. glia re surrecois. z gau. r̄c. V Ex p̄dic̄ documētū accipit q̄r ois xp̄ian⁹ q̄r vult p̄cire ad gaudiū celeste deb̄z cuſ sc̄is i p̄nti tristari z plorare. z p̄ci

Prim⁹ fl̄t⁹ de p̄terit⁹ p̄ctis (pue de q̄tuor.

Scd̄o fletus de multis p̄culis

Zerc⁹ fletus de acerbis xp̄i penis

Quartus fletus de dilatōe glie celestis
 Prio dēm⁹ plorare exēplo sc̄oꝝ de p̄terit⁹ p̄ctis p̄p̄q. s. p̄ctā n̄ra etiā ip̄e xp̄s fleuit z passus ē. Et ipa p̄ctā n̄ra sūt cauſa oīm miseriaꝝ n̄faz. Un̄ ps. Etit⁹ aq̄z dedurerūt ocli mei q̄r nō cust. le. tuā. Nic Jordan⁹ mḡr theologie i suis postill̄ dīc. Si p̄ctōr aduertet malā q̄r p̄ctm̄ icurrit vngiferet i p̄nti neſledi matiā h̄et i fuſo. Cir cūpice vndiq̄ o tu p̄ctōr z iuēies dāna q̄r p̄ctm̄ ex oīḡte icurristi. Si respic̄ sursū iuēies tibi deū offensu z celū clausū. Si deorsū ifernū aptū. A detr̄z fōrtū bonoꝝ pditū. a sinistr̄ fōrtū demonū effectuū an te morti dānabil̄ p̄cūlū. p̄t̄ cruciatuēt̄ c̄nū. Nec ex Jordano. 3 Scd̄o plorare dēm⁹ exēplo sc̄o de mule p̄cūl̄ tā amie q̄r corporis. adeo q̄r siē p̄ Gratianuz scribiſ de pe. di. ii. c. p̄ncipiu. Dis creatura sub vicio ē. Sācti iḡt̄ carētes. p̄p̄is p̄ctis adhuc fl̄t̄ h̄t̄ alieis cō. patien. pditō illoꝝ. Si c̄btūs Amb. cū audisſet p̄ctm̄ alieis p̄fessioe ado fleuit vt illū ſecū flere cō pelleret. Et qdā ſetū vi legiſ i vita ſpa. cū vidiſ ſz ornatiū curiosuſ cuiusdā m̄lieris ſiēs dixit. Igsce m̄bi oſpotēs de iſḡce m̄bi. Inſrogat⁹ de cā fle tus dixit. Due res me mouēt. vna d̄ iſt̄ m̄lieris pditō i aia. alia d̄ mea remiſſioe. q̄r nō adhibui ſatu ſtudiu ſplacedi ſo q̄ntuſ b̄z iſta ſe ornādo ad placediū carnaliu z diabolo. Tercio plorare dēm⁹ ſug acerbis xp̄i penis. ſic z discipul̄ xp̄s di xit i b̄ euāg. Plorabit. z ſlebit. s. p̄ mea paſſioe z morte vt patuit. Et nos h̄ dēm⁹ facere p̄p̄e tria. Prio q̄r ip̄e xp̄s ſepe fleuit i b̄ mundo. p̄ nob̄ vt nos ab etna morte z penis gebēne ſaluar̄. Se cūdo q̄r ip̄e p̄p̄e iniqtates n̄ras passus ē. Tercio q̄r fl̄t̄ tal̄i nob̄ accēdit amore z idic̄ duotōe R. Exēplo. Brest. de ſomno z vigilia dīc. Oē aial habēs ſanguinē hab̄z cor. carēs aut ſanguine carēt corde. Et idē dīc q̄r oē aial habēs ſanguinē mouēt z vigilat z dormit. Sic ſp̄ual. ois h̄o q̄

sanguinē. i. ſanguis xp̄i m̄coriā hab̄z tal̄b̄z cor feruidū i amore. Nā ſm̄ p̄bm ſanguis decurrens ad cor accēdit ip̄m amore. ibi em̄ ſons amoris Jō ſi cor tuū repleat z obuoluat ſanguine xp̄i ca lido p̄ ſp̄assiuā recordatōe accēdit cor tuū i dei amore. z ſic tal̄b̄z habēs ſanguine xp̄i i ſuo corde mouēt ad bona oga. vigilat z oia vicia z diaboli teptamēta. z dormit dulcē q̄ſcēdo i ſecuri tate p̄ſcie z ſeplacōe diuia. Sz q̄ carēt ſanguine. id ē ſanguis xp̄i m̄coria carēt binōl̄ bonis ſp̄uaſ libi. Quarto flere dēm⁹ ſug dilatōe glie celeſt̄. Un̄ p̄s. Situit aia mea ad deū ſōcē viuū q̄n ve niā z appēbo an ſaciē dei. Fuerū m̄bi lachrie mee pa. die ac nocte. Sic d̄z z h̄o xp̄ian⁹. Et ad hec ponam⁹ exēplo naturalia. Solin⁹ em̄ li. de miracul̄ mūdi z ct̄i Amb. i examerō dīcūt q̄c̄ gnus d̄u viuit iugif gemit z ſtriftat. cū ſentit ſe mori canit z letat. Leo h̄o d̄u viuit ſup̄bo ē: ſed moriēs vbrime plorat. Sic h̄o iuſt̄ tāq̄ cignus albo q̄r mūd⁹ a p̄cti nigredie gemit i p̄ſteri. p̄ p̄diſ c̄t̄ ſlērāt̄ i morte p̄ retributōe celeſti. Sz p̄ctōr ſup̄bit i p̄ntiſiē leo. s. i morte plorare h̄z q̄r dāz nabit. O ḡpctōr quertere ad p̄nie fletū. fac p̄diſ L. Circa ſcd̄m d̄ electorū celeſti (cta z viues leticia. erq̄ ip̄s dīcūt q̄r tristiciā eoz. Vr̄eti gaudi um. Ques̄tio occurrit d̄ q̄litare gaudiū z leticie ce leſt̄. Atq̄ illa leticia vite fuſe elec̄t̄ dāda ſiſtac in bōis carnaliu aut mūdial. bo i vita iſta ſlide rabiliſ. Nā q̄r xp̄s i b̄ euāg. exēplo ſuſit d̄ mu liere paricētē cui⁹ tristiciā part⁹. Vr̄eti gaudiū naſtiuitac. pliſ. poſſet credere aliq̄ q̄r vite ſuſe leticia ſiſtac i carnaliu bōis z binōl̄ poſſeſſioe. s. vro r̄u ac filioꝝ z diuinitaꝝ r̄c. Sic q̄p̄e crediſ ſara ceni z thurci. vt patz ex albarano machometi. Sūl̄z z iudei expectat futurā resurrectōe ad vitā carnale. z iō leticia ſiſtac i felicitatē vite fuſe crediſ ſi ſtere i bonoꝝ tāp̄li plētudine gliaq̄z mūdiali z honore ac pac̄ trāq̄llitate. vt norāt̄ hec p̄ Ly. i postil. ſug Job. xvij. Neu heu q̄t ſtū nūc etiā xp̄i anū ſtalib⁹ ſp̄ez poñēs. Sz q̄r n̄l tale. s. carnale v̄l mūdanū erit i ſuſa vita xp̄s d̄ns i b̄ euāg. ſa tis inuit cū poſito exēplo p̄dicto ſubiliſit d̄ ſp̄ua li exēplo di. Itēz at vide. vos z gau. cor. ve. q. d. Gaudiū v̄z celeſte erit i ſp̄uale ūviliſe glie mee z nō erit carnale. Iſta at q̄ſt̄ ſt̄ clar⁹ ſoluit xp̄s Lu. x. ū ſaduceos di. ſic. Ni q̄ digni h̄ebū ſeſclo illo z ſt̄rrectōe ex mori ſuis neq̄ ſubnūt neq̄ du cūt̄ vrores. neq̄ ei v̄ltra mori poterit. e. q̄les ei an gel ſit z filiū dei cū ſint filiū ſt̄rrectōis. Nec ibi Ex q̄b̄ v̄bis xp̄i elicitus v̄tates quatuor.

Prio q̄r illa vita ſuſa erit ſc̄iſſima ſine oī af̄ ſc̄do q̄r erit tāq̄ ſāgelica ſi ſeſſōe carnali. ne omni cibo z ſomno corporali.

Tercio q̄r erit tāq̄ regia ſine ſubſeſſōe ſuſli.

Quarto ſerit do plēiſſima ſine oī amore mū diali. z ſic p̄z q̄r ū ſt̄lib⁹ bōis ſūme gaudebūt ſuſli.

Pria v̄tates q̄r vita ſuſa erit ſc̄iſſima ſine oī ſeſſōe carnali. Jō xp̄s dīc v̄bi ſuſp̄ q̄ neq̄ nuſ

Domnica. III. post Pasca

būt neq̄ nubūt. **M** S̄z hic q̄rī posset q̄re
de⁹ noluci futura vita fieri iugia vñq̄ in ppe
tuū. Rñdēk fm docē. q̄ hui⁹ vna rō ē imortalita
tis quā xp̄s tāgit ibidē subdens. Neq̄ em̄ ultra
mori poterūt. q. d. fm. Aug. Exq̄ i bac vita mul
ti morūk optet q̄ mlti nascāt z succedāt q̄ si nul
lus bō moreret nō opteret nasci z succedere. In
futuro aut̄ oēs sunt imortales. q̄ nō optet ibi ali
quē nasci. z p̄ q̄s nec 2nubia fieri q̄ nō nisi. p̄p̄
filios sūr. Alia rō. qz fz p̄bm. i. ethicē. vita carna
lis ē vita pecudū. S̄z felicitas nō cōsistit i bis q̄
babem⁹ coia cu bestijs. vt idē dīc. x. ethicoz. q̄ il
lo statu q̄ bruta z corruptibilia nō erūt nō decet
fieri vitā bestialē. Un̄ z Guicē. q̄ fuit de secta ma
chometi i b̄ ipm̄ sic sentiētē rephēdit. vt p̄z ex Lp
ra sup Job. Tertia rō. q̄ m̄rimonij iſtitutū
ē a do vt nūer⁹ electo. ex hoib⁹ nascēdīs i matri
monio cōpleat. S̄z b̄ fieri aī iudiciū. s. q̄ iplebit
nūer⁹ electo. q̄ post iudiciū nō erit op⁹ iugio.
S̄z di. qd̄ ḡ erit de obligatōe iuramenti q̄ se mu
tuo iuges obligauerūt. Rñdēk q̄ statī i mor
te dissoluīt vt exp̄se dīc Aplus. i. Lor. vii. Un̄ si
etīa mortu⁹ i p̄nti suscitaret sic Lazar⁹ nō tenet vx
or eidē iugis nīsi itez fidē mutuo p̄st̄ z trahēdo
P̄z ḡ q̄ in fuso n̄ erit alīq̄ affectio carnal' nec ad
vrote nec ad posteritatē vel filios zē. Sc̄da vi
tas q̄ vita hoim futura erit tāq̄ angelica sine oī
cibo z sōno cor:pali. p̄p̄ea xp̄s dīcib⁹ s. Eqlēs
em̄ āgelis sūt. Angelī q̄ppe nil tale reqrūt. q̄ bu
iūsmōi p̄tinēt ad vitā bestialē. Nā p̄bs dīc de sō;
no z vigilia. q̄ i dimidio t̄pis. s. q̄ dormīm⁹ nō
differim⁹ a bestijs. qm̄ bō dormies nō vrit rōne
Iē si in futuro cēt sōn⁹ minueret gl̄iam i b̄tis et
etīa penā in dānat. sic z de gustu patuit dñica p̄
cedēt. S̄z di. nūqd̄ ḡ b̄tī fatigabūt p̄petuo labo
re vigilie. Rñdēk q̄ nō. q̄ erit in corpe ipsissib⁹
li. Sic cī āgeli p̄petuo vigilabūt i laudādo deū
nec fatigabunt. sic z b̄tī. O ḡ q̄s mirabilis de⁹ i
scis. o b̄ lauda deū ve leteri i celo. Tertia vi
tas q̄ vita futura erit tāq̄ regalis z dignissima
sine oī subiectōe fuili. Jō xp̄s vbi s. addit q̄ filij
dei crūt Ro. vii. Si filij z heredes. heredes q̄dēz
di. coheredes oī xp̄i. Un̄ ipi b̄tī i celo nulli sube
rūt nisi soli do. nō taq̄s fui. p̄rie. s̄z vt filij. N
Un̄ si qraſ. vtz i futura vita alīq̄ creatura p̄side
at z dñcē alteri. Rñdēk fz sc̄pturas z docē. recol
ligēdo breuit. qloq̄ndo d̄ b̄tis lic̄ i eis erit ordo
deictat. q̄ martyr resurgzvt martyr. apls vt apo
stol⁹. vgo vt vgo. vidua vt vidua. z sic de alījs.
iuxta illd. i. Lor. xv. In xp̄o oēs viuificabūt vnuſ
q̄s i suo ordie. s. dignitas fm L. Jē q̄uis etīa
ordies āgeloz remanebūt disticti q̄sū ad glie p̄
emīntia fm hierarchias. m̄ etq̄ angelica custo
dia circa hoies cessabit iō q̄ nō erit necaria; cuz
iā tūc electi sīt i b̄titudine. p̄p̄ quā p̄seqndā an
gelica custodia fuit ordinata. Un̄ p̄sidētia ange
loz in āgelos q̄ ad b̄ cessabit. sīt z i hoies. iuxta
illd Apli vbi s. Deīdefinis cū tradiderit xp̄s re⁹

gnū deo p̄i. L. id ē cū fideles in q̄b̄ xp̄s regnat
adduxerit ad aspectū claz. trinitat. Sedēt L. u
euacuauerit oēz p̄ncipatū z p̄tate z t̄tute. Denī
q̄ in celo nō erit etīa p̄sidētia aut dñiū hois i bo
minē. q̄ b̄inductū fuit. xp̄s p̄cīm. Gen. iii. d̄ euā
p̄z. cui dictū ē. S̄b̄ viri p̄tate eris. q̄ t̄n facta fuit
socia. Et sic p̄z q̄ b̄tis null⁹ dñabilis nisi xp̄s de⁹
z dñs oīm. S̄z loquēdo d̄ demonib⁹ z dānatiō
Lbo. sup. iiiij. di. xlviij. dicit q̄ veri⁹ puras q̄bois
subjicēt fm di iusticiā demōib⁹ v̄p̄ eos p̄petuo
puniāt q̄b̄ se in vita ista peccātū subiecēt. de
b̄ alibi lat⁹. Ue ḡp̄tōri. Quarta vitas q̄ vi
ta futura erit dō plenissima sine oī amore mūdi
ali. Jō xp̄s vbi s. dicit addēn. L. sīt filij resur
rectōis. fm Bedā. H̄ eḡlia resurrexit̄ i nouati.
sine metu mortis. sine vlla labē corruptōis. sine
villo ēreni stat⁹ actuel amore. p̄petua deviſio
ne plene fruīt. Nec ille. Proinde beati nil bo
nū t̄pale cupiūt. Rō b̄u⁹ fz L. sup. Job. xvij. ē
q̄ b̄tudo hois p̄sistit i iūctōe. s. p̄ amore. z od̄
ep̄tōe ip̄i⁹ sumi boni z p̄mi z p̄p̄a visione z fru
tōnē amor. Jōq̄s nō p̄t p̄sistere in iūctōe ad ali
q̄d bonū t̄pale amādo alīqd alīd p̄ter deū. Un̄
claret q̄ b̄tōz lecīcia nō ē in voluprate carnalissi
cur b̄ letan̄ hoies carnales nec in delictis nec in
dignitatib⁹ mūdanis sic ē b̄ i ambitiosis. nec in
honorib⁹ vel fama noīs. nec in diuītis aut bo
nis t̄paliōi sic ē ap̄d auaros. s̄z ē in solo deo iō
ēoē bonū. z iōp̄ ē oīa in oīb̄ vt de Apls. z sīc oī
bus in q̄b̄ b̄tī gaudēt de⁹ ēlīmū gaudiū coz vt
O Lirca tertū de excellētia. p̄atēb̄ ista.
gaudiū celest⁹ aduerēdū breuit. q̄ xp̄s dñs i b̄
euāgelio q̄nq̄ p̄cipua iſinuat de gaudiū celesti
bus. p̄p̄ q̄ q̄dib⁹ etīa minimū gaudiū celeste p̄
celit ip̄portionabilis om̄ia gaudiū b̄u⁹ vīt.
Prīmū q̄ illd celeste gaudiū ē d̄ vītōe crea
tōis oīm. Un̄ di. Iēz videbo vos. In q̄not vī
sio xp̄i di gl̄iosissima. Gaudiū em̄ mūdi ē d̄ crea
tōi. s̄z gaudiū celeste erit de vītōe z fruītēsumi
di q̄ in ifinitū excedit oīa creatura. Un̄ Berū. sup
Lañ. dt. Revera illd solū evez z solū gaudiū q̄d
n̄ d̄ creatura s̄z d̄ creatore p̄cipi. q̄d cū posseder
nemo tollz a te. Lui cōp̄ata oīs aliūd iocūdītā
meror cōoīs suauitas dolor ē. oē dulce amāz. oē
decor. fedū. oē postremo q̄d delectare possit mo
lestū ē. O vita sup̄ vītas b̄tissima. o p̄io felicissi
ma. o vītā moria. anīa mea morte iustoz v̄p̄
ueniā ad illd gaudiū b̄tōz. S̄z q̄ illd gau
diū erit gemīatū z p̄fectū ac oī bono plenū. Erīt
em̄ in aīa z corpe toro gl̄ioso. Jō ad b̄ significan
dū xp̄s dīt. Iēz. q̄d notat pluralitatē. S̄z gau
diū mūdi ē solū corporis gaudiū z nō aīe. Nā p̄o
uer. xiij. scribit. Risus dolore miscebit. L. p̄p̄
remorsū z scientie d̄ p̄tō. z extrema gaudiū luc⁹
occupat sīc ifernī. Tertiū ē q̄ illud gaudiū erit
iſinsecū. Un̄ di. Gaudebit cor vestrū. S̄z gau
diū mūdi extīsecū ē. q̄ nō gaudet de bonis anīe
iſinsecū. s. de amore di z ḡra ac p̄tūtib⁹. s̄z de enti.

secūlū obiectis sensuū visus audit⁹ gust⁹. et sic de alijs. et de p̄tis q̄ sūt p̄tra naturā. P̄ Quar tu ē q̄ illō gaudiū celeste ē n̄m p̄priū. iō r̄ps dicit Gaudiū v̄z. S; gaudiū mūdi nō ē p̄priū n̄m. q̄ ē de reb⁹ mudi q̄ nō sūt n̄a. q̄ nec auferre nobiscum possum⁹ i morte: ut dicit Berñ. Proinde etiā Hoc. dīc. Lur⁹ pulchritudo gēmāp̹ nō ē de feriū s; ē ipaz. gēmāp̹: sic et pulchritudo aurie ē aurie. gaudiū ē de talib⁹ extraneū est hoc. Ulti mū ē. q̄ gaudiū illō celeste ē p̄petuū. iō r̄ps dicit Nemo toller a vobis. s; gaudiū mūdi cito p̄it. j. Job. liij. T̄rasit mūd⁹ et p̄cupisētia ei⁹. Proptere Aug. in ser. qdā dīc. Nulla maior boim insania. null'a maior heu stulticia q̄. p̄ delectatōe mōmentana p̄dere etiā et idicibilia gaudia. et se obligare ad etiā tōr̄metā. Et c̄plū narrat discipulus in p̄mptrario. q̄ qdā mōach⁹ cisterciēn. ordinis nōdū. p̄fessus r̄p̄tabat ut exiret de ordine Apparuerūt aut̄ eidē p̄t et m̄t ei⁹ q̄ tā erāt dñi eti⁹ et dissuadēbat sibi exiū. Rñdit ille q̄ nō posset aspiratē p̄nie in ordine portare illo. M̄t ait. et quō vis portare penalfernī. Vis exp̄iri aliquid d̄ eis. Et ille. Sic. Et ecce factus est sonus porcoz terribilis adeo q̄ visum ē eti⁹ q̄ celū scindere et caput ei⁹ discindere in vulnalu et gemitu ve et clamatiū. et cū deficeret cessavit. Et m̄t ei⁹ cōforz̄as di. Vis aliquid de gaudiis celi audire. Et ille. Sic. Et ecce cāt⁹ dulcissim⁹ p̄cellēs oēs dulcediz n̄musicoz ut sup̄ oia miraret. Tūc mater ait. Si vis p̄uenire ad gaudia illa celestia et euadez reformatā inferni pleueres in p̄nia. et sic dispuit. Illeḡ p̄seuera uit.

De eadē dñica Sermo secūlus v̄c̄ de gaudiō celestū multitudine.

R̄sticía vestra

Et ref̄ i gaudiū. Verba sūt xp̄i Job. xvij et in euāgelio bo. Xps dñs volēs nos iducere ad celestia gaudia b̄ valle misiax. festinarem⁹ p̄p̄t s̄l̄ i b̄ euāgelio et v̄bis hui⁹ thema ista modū facili⁹ p̄uenidi q̄ etiā ip̄i p̄mij gaudiū. Ut em̄ Bre. ait. L̄sideratio p̄mij. s. celestis ministrum flagelli. Facil̄ ei fit boi labor. p̄ amo te p̄mij. Modū igit̄ doc̄z cu dīc. R̄sticīav̄a: h̄ ē p̄nie vere cōpūctio req̄if ad p̄seq̄ndū gaudiū celeste. sic et Mat. liij. idēz r̄ps ait. P̄niā agite ap̄ em̄ re. ce. Et i Mat. v. B̄ti q̄ lugēt qm̄ ip̄i p̄lo labūt. Et h̄ p̄poni p̄ alio themate hui⁹ fmōis. Deniq̄ p̄mij gaudiū p̄mitēn. subdit. Verref̄ in gaudiū. Nā p̄. dicēre. Sed m̄ltitudinē dolotū meo (inq̄) isolatōes tue dñe leti. a. m. Hec oñdūt et euāgelio. Itaq̄ exq̄ i b̄ euāgelio sit sp̄cialis mētio d̄ gaudio resurrectōis xp̄i ac future p̄ie. idcirco i b̄ fmōe agem⁹ d̄ ip̄o gaudio celesti electo. qd̄ erit potissime post resurrectōe gene ralē. De q̄ tria mysteria declarabim⁹ p̄ b̄ fmōe. Primiū dī gaudiū gl̄ie substancialis.

Sedm dī gaudiū gl̄ie et p̄substancialis.

Tertiuū dī gaudiū gl̄ie accidētalis.

D̄ Circa mysteria ista p̄siderāda p̄mitēdo ut nouerim⁹ n̄ros oclos met̄ ad p̄ep̄lādā gl̄iaz padisi eleuare ac desideriū nostrū accēda ad ac̄ q̄redū cā: notādū fm̄ theologos doc. sup. iiij. dī. xlxi. p̄tota celest̄ b̄tūtudo et totū gaudiū b̄tōp̄ co s̄sistit p̄ncipalr̄ i tripli gl̄ia: veluti corona. Pri mo i gl̄ia substanciali vel cēntiali q̄ ē gl̄ia aie i dei tatis yliōe fructōe et tētōe. Et h̄ vocat aurea corōa q̄ s̄ic aux̄ p̄cios⁹ est sup̄ oia alia metallā et p̄fūl̄ gidiū ac rubicidū ex q̄ fit corona regib⁹ et regū filiū. Sic ista gl̄ia eti⁹ gaudiū sup̄ oia p̄cellit et p̄ fulget et debet charitas cēntialis rubedini q̄ das̄ b̄t oib⁹ et singul̄b̄tis fm̄ qd̄ suo p̄ merito. i si⁹ gnuz regie dignitat̄. q̄ oēs sūt reges et filii sumi reḡdi regnāt̄ cu do et agno. i. xpo i seclā seculo i rū: ut dī Apoc. vi. Unū ecclā canit de b̄tis illud Eccl. xlv. Lorda aurea sup̄ caput e. xp̄issa siḡsa. gl̄ie et bo. Sed oī s̄istit i gl̄ia p̄substanciali. q̄ h̄ in aspectu gl̄iose b̄tianitatis. p̄t q̄ ē instrumentū nos i ducēs ad b̄titudinē p̄ncipalē. p̄ quē. s. p̄p̄ oēs re surgem⁹ et gl̄ificabimur i corpe. Unū ois gl̄ia cor pori dī gl̄ia p̄substanciali q̄ ad eū p̄inēt. Proide r̄ps dicit Job. xvij. Nec ē vita etiā ut cogēcāt̄ te solū dēu vez̄. h̄ dīc q̄ ad gl̄iaz cēntiale. Subdit. Et quē misisti iesu xp̄m. h̄ q̄ ad gl̄iaz p̄substancialē. Tertio s̄istit i gl̄ia accidētali q̄ p̄cipue s̄istit i aureolis trib⁹. s. v̄ginitatis martirij et p̄dicatio nis ac etiā in p̄mij oim bonorū op̄ez. et oib⁹ alijs fm̄ Richard. gaudiis de bonis creatis q̄ rum multitudinē nuerare: ut Berñ. dīc mūd⁹ n̄ sufficit. Unū leḡ fore reuelatū. put etiā narrat̄ di scipul⁹ i. p̄mp̄. exē. q̄ si totū celū cēt p̄gamenū et totū mare īcaustū. et tot sc̄ptores q̄s sūt oia folia arbor̄ totū m̄di et q̄tē ḡmia cu oib⁹ boib⁹ q̄ fuerit sūt et crūt i m̄do m̄ltitudinē et im̄mēritate p̄mij et gaudiū celest̄ describere v̄l̄ exp̄mēre nō sufficeret. Hec ibi. O ḡd̄ me⁹. o iesu bōe q̄ntū deberem⁹ nos̄t̄ amare. p̄ tāt̄ bōs. o etiā et magne de⁹ q̄ntū deberēt̄ boīs se cauere a p̄tis et p̄mias agere ne tot et tāta bōa amitterēt̄. O o q̄nta demēria boīs mūdanoz q̄. p̄ modica et vili delectatōe pdūt̄ tāt̄ felicitat̄. aliq̄ p̄ vna p̄p̄a sup̄bie. alij p̄ auro v̄l̄ auaricia. alij p̄ lururia. et sic d̄ alijs. et sic cur̄t̄ ad tōr̄metā gehēne p̄cipites. S; qm̄ oia et singula gaudiū celestia exp̄mēre nō possum⁹ saltē genesralis aliq̄ h̄ p̄ponam⁹ q̄b⁹ alia īnūera p̄nt̄ aliq̄t̄ cogitari. De oib⁹ p̄dīc̄t̄ trib̄mysterijs s̄l̄. p̄p̄ sim plēc p̄p̄l̄ p̄seq̄ndo: sciēdū ē. q̄ gaudiū idicibilita h̄būt̄ electi p̄r̄surrectōz p̄cipue a. xij. p̄ib⁹ q̄ p̄nt̄ diuidi i tres q̄ntarios put̄ alicui placebit. I; h̄ se riati p̄oem⁹ p̄ capacitate iuxta l̄ras thaces sc̄los z̄. R̄ Primū gaudiū erit a trinitate summa i deitate. Na videbim⁹ dēu et sanctā trinitatē facie ad facie. quō s̄ez dīc p̄ ab eterno genuit filiūz cōsubstancialē. et fili⁹ gignit̄ sp̄ a p̄ie tāq̄ lumē de lūmine: dīc ver⁹ de dēo vero ut canit̄ in symbolo;

Dominica. III. post Pascha

ac etiā quō a p̄e et filio simul pcedit spūssancē. Et de hoc scribit. i. Job. iiiij. Scim⁹ qm̄ cū appuerit. s. de⁹ clara visiōne in p̄ia silēs ei erim⁹. Lyra. qz in ip̄m qntū possibile erim⁹ transformati p̄ amorem. Seq̄t. Quia videbim⁹ cū sicuti ē; viden⁹ do ip̄ in clare trinū rynū. Nec Lyra. Ite. i. Lox. xij. Videm⁹ nūc p̄ speculū in enygmate. tūc aut facie ad facie. Talis aut visio vt dīc Bern. non pot fieri sine maxima et indicibili delectatioē i dō. Dicūt em̄ docē. q̄ visio dei clara est tā delectabilis et gaudiosa q̄ si bō a p̄ncipio mūdivlqz ad finē patere p̄ deo oēs passiōes boim⁹ ignē; vbera tornēta et quecūqz mala. vnic⁹ sol⁹ cōrūt⁹ deitatis ad icūm oculi. p̄ oīb illis satissaceret et p̄ualest̄ indicibiliter. Dicūt etiā q̄ tātā et delectatio et gaudū in dei visiōne q̄ si tot⁹ mūd⁹ eset auro et p̄ ciosis lapidib⁹ plen⁹ p̄ hoc toto vn⁹ beat⁹ ad solūm icūm oculi vnicū nō auerteret oculos ut deū i tali instāti nō videtur. Deniqz fort⁹ dicūt q̄ libēter suscipient oia tornēta etiā gehēne si et possibile inibi dei facie h̄e. Et hec oia satis patet et cōfirman⁹ p̄ aug. li. iij. de. lib. arb. vbi cāgic illō p̄. Melior ē dies vna in atrijs tuis sup milia. Luius dicta vide istra hui⁹ sc̄z dñice ser. iij. R.

S̄c̄m erit ab hūanitatē xp̄i maestatē. Nā ibi sumū gaudiū erit videre aiam xp̄i grā et glia deitatis plena q̄ sā pulchria ē q̄ in ei⁹ decorē etiā angeli desiderat p̄spiceret. vt scribit. j. Pet. i. Itēt gaudebūt videre p̄sentialē corp⁹ xp̄i gl̄iosissimū qd̄ illūnabit sua glia totū celū; ut dīc docē. subtilis sup. iij. Deniqz gaudebūt viden⁹. p̄pm verū deū et hoīz in sumā maestatē tanq̄ regē regū sedentē i dextera dei p̄is. Un̄ Elsa. xxiiij. Regē i de core suo videbūt. S̄ Itēiurta pdicta querit quō b̄t̄ videbūt deū et xp̄m telū. Utz nāqz possit de⁹ trinitas videri aut xp̄i diuīcas oculo corgalī. Et rō q̄st̄oīs ē. qz Job. xix. dīc. In carne mea videobo deū sal. m. Ad hoc r̄ndēt breui⁹ fm doctores. q̄ de⁹ p̄ se etiā in celesti b̄t̄itudine in natura deitat̄ nō ē visibilis oculo corporali; s̄ qdāmō p̄ accidēs inq̄ntū glia ei⁹ refulget in creatur̄. et p̄cūpueb̄ erit in xp̄i hūanitate refulgēt gl̄ia maestatis. et sic dīc Job. vbi sup. q̄ vīz xp̄m deū post resurrectionē generalē. In carne (inq̄) mea supple existēs. s̄ nō p̄ organū carnale videbit deitate in sua natura. s̄ oculo corporali videbit corp⁹ xp̄i gl̄iosū quē coḡscet et deū. Tū ex glia diuina in corpore refulget. Tū q̄ ai⁹ b̄t̄ oculi videbūt et deitat̄. Un̄ Hiero. dīc. q̄ res icorpalis oculo corporali videri nō pot etiā in celo. Rō q̄ color ē p̄p̄iū et adeq̄u obiectū visus corporalis. iij. de aia. Nil ḡv̄ def oculo corporali nisi coloratus aut lucidū luce corporali. vñ solū corp⁹ xp̄i gl̄iosū videbit oculo corporali. et nec ei⁹ aia nec angelī nec deitas videbūt tur oculo corporali. si nec sc̄t̄oīz aie. s̄ talia spūalalia videbūt ocl̄is aie spūalib⁹. sic corporalia corporalib⁹. Un̄ Amb. Nec corporalib⁹ de⁹ cernit oclis nec circuſcribit visu nec tactu tenet. Ad pdicta exem-

plū. si videres regē in p̄p̄a dīm thesauroz et s̄ma glia maiestatis oia illa tibi dancē. Ternū gaudiū b̄t̄oīz erit ab angelica felicitate. q̄ sine iż termiſſione erit vidētes faciē dei et fruētes deo in p̄sortū angeloz. Un̄ xp̄s dīc Mat. xxiij. Erūt sic angelī dei in celo. q̄ fm Aug. vi. dīc. i. dīc. Sic angelī sḡ vidēt faciē p̄ris b̄t̄ dei. sic et nos sp̄vide bim⁹ cū angelis et amabim⁹. amabim⁹ et lauda bim⁹ ac sil̄ cū illis gaudebim⁹ sine fine. Jo. Grego. in omel. dīc. Que aut lingua dicere vel q̄s in tellectus cape sufficit quanta sint gaudia angeloz chorū interesse cū b̄t̄ spiritib⁹ glie z dīcorū afflīste. p̄ntē dei vulcū cernere zc̄. Sz p̄ p̄tū dānati merebūt de p̄sortio demonū horredissimoz et carētia visiōis dei et xp̄i. Quartū erit a corporoz gl̄iositate. q̄ b̄t̄oīz corpora dotabunt p̄t̄uor donib⁹ glie. vīz claritate. agilitate. subtilitate et im passibilitate. p̄ q̄b̄ multū gaudebūt. et de isti do tib⁹ p̄t̄e p̄pli⁹ ser. iij. dñice. iij. p̄ totū. Qui tū ab empyrei celi amenitate. Lū cīm b̄t̄ vidētē lū empyreū tā altissimū. tā pulcherrimū. tā am plū et lumiosissimū. p̄ suo habitaculo factū. maximū gaudiū habebūt de b̄t̄ et sua p̄xia domo tā gl̄iosa secūt̄ habitare facit eos. Un̄ p̄. Beati q̄ habitat̄ in domo tua dñne in se. se. lau. te. De gl̄itate hui⁹ empyrei celi p̄t̄ dñica immedia p̄ce dēt̄ ser. I. Sertū erit a sc̄t̄oīz oīm societati q̄sumē et multipliciter gaudebūt.

Primo ppter charitatē.

Sco. ppter multitudinē.

Tertio ppter diuersitatē.

Prio in q̄ ppter mutuā charitatē de q̄ cōis ē regula theologica. q̄ in celo ē illa sumā charitas q̄ q̄libet sic vīq̄ diligēt alerz sic teipm̄ et sic gaudēt alteri⁹ bono q̄libet q̄ntū de p̄po salte extētū fm Rich. sup sentē. li. iij. Un̄ Anf. li. plo. c. penul. et vi. dīc. Introga o bō irima tua si cape possint gaudia de tātā b̄t̄itudie. certe si aliq̄s ali⁹ q̄ueli cut teipm̄ diliḡ. et adē b̄t̄itudinē p̄silez h̄ic q̄ntū habes duplicaret gaudiū tuū. si tō duo v̄l̄res vel ml̄to plures idipm̄ haberēt. tātū dē. p̄ singul q̄ntū p̄ teipm̄ gauderes si singulōs sic teipm̄ diligētes. Logita ḡ q̄ntū erit i b̄t̄itudine innūerbi lū gaudiū boim̄ et angeloz vbi null⁹ min⁹ diligēt aliū q̄ seipso. nec et alit gaudebit q̄lq̄ p̄ singulis h̄i. p̄ seipso. Nec ille. Sco. ppter multitudinē Nā Apoc. vij. Jobes dīc se vidiſſe tātā multitudinē electoz. q̄ dinūerare nō poterat ex oīb̄ḡz tib⁹ et tribub⁹ et linguis stātes an̄i thronū. Et q̄ q̄libet gaudet de q̄libet sic de seipso. Un̄ Aug. in eplā ad Lyrillū d̄ miracul̄b̄t̄ Hiero. scribit. et glia singulōz ē glia cūt̄oz. et glia cūt̄oz est glia singulōz. quis ḡexp̄m̄ posseit quanta sint in singulis gaudia. Tertio ppter diuersitatē. q̄rt̄ dīc Apol. i. Cor. xv. Stella differt a stella in clāritate. sic et resurrectio mortuoz erit. Erūt ḡi varijs et multē ḡdib⁹ glie icātū q̄ nō iueniant oīno eq̄les duos seti. sic et ip̄ossible ē duos hoīes p̄ oīa

et quiescere in facie. Sic ergo secundum varietatem variis modo multiplicat gaudia. Ad declarandum. Prima regula est secundum Gregorium in mora. dicitur. Tota ait vis charitatis in illa pace beatos sociat ut quod in se quisque illo non accipit sed se accipit in alio exultet. Hec ille Secundum secundum Augustinum de civitate. Quod non habens oculum sicut digitus gaudet de oculi visu. Secunda regula postquam concordia diuinae caritatis quamlibet beatissimum habet. p. tamen secundum alterum gaudet plenus ruminatio. ut quod habet maior est charitatem. Et hec regula praecepit p. Rich. sup. iij. di. xlir. i. fine. Et habet etiam tertiam regula. quod beatuus magister gaudet de bono illius quem magis diligit. Et secunda regula secundum eundem Rich. ibidem. q. in prima erit caritas secundum ordinem diligendi quod est in via. Unde super omnia diligit dominus quilibet et post deum diligit se ipsum plus quam ad irrationabilem et quilibet aliud. Et quod praecepit Rich. quod quilibet magister gaudet de bono suo proprio quam de bono primi sui: intelligendo secundum in ratione. Nam dic etiam Bonum. quod si habet maior secundum illud bonum quod habet maior: ut quod habet maior est charitatem et praecepit intercedi gaudet. Proinde in exemplo secundum Rich. et Linus magister gaudet de bono suo. scilicet sine quam de bono beatuissimi Petri: quoniam forte petrus propter maiorem gaudet ut tuuere excedeat magister gaudet de bono lini quam linum de suo proprio bono. Longior etiam Thos. dicitur. sup. e. di. li. iij. quod superius sanctus plenus gaudet de bono superiori quam ipso superiori ratione. Et secundum alios secundum plenus gaudet de quicunque alio. Et sic superiores plura habent gaudium. Et ceterum murus qui contra sic multitudine gaudio peribit. Nam si consideraveris alios beatos alicuius modi. et si non in ostio esse eqales ita quod par distat in gradu glorie: isto quodlibet habet duum gradus: accidentaliter et gaudiu[m] erga inuidem ex omnino diverso quod est in mensura gaudet de proprio bono et etiam de altero bono cum sint equalis charitatis. Et postea secunda regula. Secunda consideremus quod inter beatos aliquis superius isti gaudet de propriis bonis et insuper debitis quod habet superiores omnes iuxta primam regulam. Terterio autem sunt maiores unius altero superiores decies. alter altero centesimae. alter millesimae. et sic de aliis innumerabilibus. Et sic cogita quod illi superiores gaudet de inferioribus plures alii decies. alii centesimae. et sic de aliis secundum gradus et quoniam caritatem charitatis diuine quam habent illi superiores. et de illis quod sunt maiores. et per quod plenus plenus diligenter iuxta ternam regulam. Aduerit amplius decies vel centesimae vel millesimae gaudet. et per oculum de beatitudine super habet de propria ac summe de deo. O quanto sunt ibi gaudia in tanta varietate. quod narrabile est. Optime quod non vides penitere ecce quod idicibilis gaudia pades. o infelitatis peccatrix quod putas quanto per oppositum tormentum habet gehennam tibi patet. Ut secundum gaudiu[m] beatorum erit a statu optimi sublimitate. quod nullum ibi erit malum inservire nec perit. sed optimus statu et perfectus erit oculo plenus. Unde Boetius. iij. de soli. Secundum est statu oculum bonorum aggregatiōne perfectus. Proinde toti ibi erunt gaudia quod sunt in pisti omnes misericordias. scilicet scintias. laboris. perturbationis. tristitiae. frigoris. et ca-

loris. et firmitatis. mortis et multorum hominum. de quibus singulis eo quod plene liberatis sunt bene gaudebunt. Extra illud Apoc. xxii. Absterget de oculis lacrimas et non erit amplius neque lucis ne. clausus. Preterea quod sunt virtus in mundo isto: tot erunt gaudia de oculis et singulorum euasiōe. Unde gustus. in quodam finem. Tunc inquit exultabimus quoniam non est peccabimus in sermone aut factis aut cupis. secundum quoniam videbimus illam dei faciem quoniam delectabilis est ut per nos. et non possit delectari. Insurgit quod ibi aderit oculi boni ut dicit Augustinus. Quot gerunt per oculum et singulis gaudia pesa si potes. Octauum gaudium erit ab inferni penalitate. Unde Gregorius in omelie. sup. Lucretius allegans. iij. sermone. di. vi. infra cetera dicunt sic. Licet iustus sua gaudia sufficiantur; ad maiorem tamen gloriarum videtur pernas malorum quod per gram deiecerunt. et per pacem infra. Quos inquit videntes non dolore afficiantur: sed leticia saturabunt agentes gratias de sua liberatore visa in propria ineffabili calamitate. Cogita ergo hoc quod erunt et sunt danari et singuli. omnes quod sunt innumerabiles patiuntur penas per singularem oculum patitur. quanto ergo oculum est beatum per gaudia in celo. quoniam ut wilb. li. de vniuerso dicitur. Probabile est si scientia de quilibet patitur beatum gaudiū: sic et habent de quilibet danato per iustitiae dei declaracionem et ipsorum per misericordiam di libatoe. Non enim erit a creaturaz mundi nouitate. quod per gaudia beatorum de glorificabit celum et elememta in nouando per partitum sermone. oculi. Unde Esaias. lv. dicit dominus. In leticie egrediemus ad preplatez. scilicet creature per motus et colles catabunt coram vobis laudes: sed et altiores et inferiores creature erunt vobis materia leticie diuine laudis. Unde quod fuerunt mundi creature per nos facte a deo in celo: terrae: aqua: et vbiq[ue]. per totum gaudendum. Sic per huiusmodi reprobos insurget et pergit orbis etram. Sapientia. v. Decimus erit a laudis diuine suavitate. Nam in prima secundum Rich. sup. iij. di. xlir. erit laus etiam vocalis: ut dicte glosse. super illud post. Exultationes domini in gutture eorum. Item ibi erit causa suauissima et symphonia dulcissima ac sonum diffusa super omnia mundi musicorum generas. Unde wilb. li. de vniuerso dicit quod ex quo statu felicitatis nullum defectum admittet in beatitudine. id est vox vociferata est glorificata est oculis vires suas. et in secundum omnes potestas suas ipse leviter: ita quod silentem emittere omnes sonos quod naturaliter emittere per quod gloria libi superaddatur. Erit ergo cuiuslibet beatum resonans sic cythara chordarum innumerabilium mirabilium et icogitabilium suavitate libi suauitatem et sonantiam in auribus perfectis illis: sic audibilium sic organum in numerabilium fistularum: et erit sonor os stras illarum innumerabilium mirabilium glificatus: et vox suum sonor innumerabilium mirabilium suavitatem et sonantiam adiuicet. et habet de ordinatio. v. Et tra em omnes admiratores nrae et cogitatione erunt potestie et fortutes corporum glificatorum. Unde sic per unum organum unum factum est per sonare plenum quod plena milia fistularum possit facere in beatitudine. et fons quod unum alio beator erit fons beatitudinis altius et dulcior resonabit. Nec omnia fons wilb. quod gerunt ibi gaudia per-

Dominica. III. post Pasca

innocerabilib[us] et singulis laudū diuinis discatib[us].
¶ Ad hoc facit etiā exēplū de magdalena que
triginta annis nil gustauit p[ro] suavitate celestis me-
lodie ad quā eleuabat p[ro] angelos ī celū ut audi-
ret. Itē narrat discipul[us] in sermōe q[uod] qdā religi-
osus petuit a deo: vt, s. oñderet ei minimū gau-
diū celeste. et ecce orāti appuit angel[us] ī specie cui
tule cantatōis dulciter. et cū veller eā capte secur[us] ē
eā ī siluā. et auctulādo eā stetit sub arbore trece-
tis annis nil aliud sentiē nec gustās p[ro] dulcedi-
ne cācus illi[us]: i[ps]i putabat se virūnā horā stetisse. q[uod]
cū auolasset redire frater ad claustrū. et cū null[us]
ep[iscopu]s agnosceret et mirare[n]t[ur] quesierūt fratres ab
bate sub quo exiuit et inuenierūt trecentos annos
trāsiuisse et cetera. Quāta gaudēdo erit in celesti can-
tu si rāta fuit de vna auicula. Tūc ille frater sū-
pta eucaristia statim obdormiuit ī dñō. Hoc
idē narrat in li. q[uod] dī speculū exēploꝝ. Undeci
mū gaudiū erit ab operis et oīm meritorū p[ro]missi-
tate. Nā ve scribis Apoc. xiiij. Beati mortui q[uod] in
dño moriunt[ur]. opa em illo et sequūt illos. O quā
cū ibi erit gaudiū vbi nō solū magna opa etutū
p[ro]missiū: i[ps]i etiā minima bona opa facta siue lo-
quēdo siue opando: orādo: cogitādo: cōpatiēdo
primis et sustinēdo p[ro] deo q[ui]scunq[ue] labores et ad
uersa. R.o. viij. Diligebit[ur] dñū oīa cooptant[ur] ī bo-
nu. Unū D[omi]no. dī. Null[us] labor dur[us] nullū t[em]p[or]is
longū videri debet q[uod] gl[ori]a eternitas acq[ui]rit. Z.

Exemplū narrat discipul[us] ī p[ro]ptertuō q[uod] q
dā monialis ī morte agonisauit septē dieb[us] ma-
xima infirmitate. q[uod] post mortē appuit subhorisse
dices se saluatā et tātū habere p[ro]mū. p[ro] opib[us] q[uod] si
posset habere vitā istā libēter suscipet infirmita-
tes p[ro]stinas pati p[ro] hoc solo ut vnum aue maria
posset dicere q[ui]tē p[ro]mū indicibile p[ro] tāto debi-
tū supaddert. Itē p[ro] q[ui]libet penitēcia quotiēs q[ui]
p[ro]trit vel p[ro]fessus ē habebit coronā gaudiū. deni/
q[uod] p[ro] q[ui]libet cōtratoē quā et q[ui]tē vicit: gaudēbit
Bernū. Quotiēs vincis: totiēs coronaris. Unū le-
git in vita p[ro]p[ter]a. q[uod] qdā senex mādauit discipulo vt
nō recederet a loco vbi erat h[ab]et p[ro]tigit q[uod] interim se
ner obdormiuit et ille cōceptabat vt recederet. I[ps]i re-
stitit cogitās p[ro]ceptū obfquare. et factū ē hoc septē
es. Videl autē senex in somnis septē coronas di-
scipulo illi de celo submitti. Ewigilās interrogā-
vit qdā fecisset. Et ille nil (in q[ui]tē) nūl dū mibi septē
es suggestū fuisset recedere nō feci. Et sic senex co-
gnouit q[uod] p[ro] victoria cōstatōis habuisset tot coro-
nas. O gānia t[em]p[or]iana cogita quāta sine gaudiū.

Duo decimū erit a secura p[ro]petuitate. q[uod] omnia
p[ro]dicta gaudiā secure sciū se possidere ī p[ro]petuū.
ideo infiniti erūt dies et anni q[uod] gaudēbūt. Pro/
p[er]tēa Chrys dicit. O anie fideles si (in q[ui]tē) quotiē
dic opteret nos cōmetā p[er]ferre gehennē p[ro] eo ut
christū videre possemus in gloria nō eset condi-
gnū pati omne qdā triste est ut tante glorie p[ri]ncipel
haberemur. Rogem⁹ ergo christus dñm ut det
nobis gratias et cetera.

De eadē dñica terria post Pasca Sermo ter-
tius. s. iuxta euāgeliū applicādo de vissidis mu-
tue in futuro et cognitōis gaudio.

¶ Ergo nūc qui

v detristiciā haberis: itē autē videbo vos
et gaudēbit cor vestrū. Job. xvj. et in cuā
gelio hodierno. Verba sūt saluatoris q[uod] v[er]bis in
tra h[ab]et euāgeliū xp[us] dñs insinuat q[uod] volūt in fu-
turo gaudere cū ipo scz: ipo deo opet eos in p[ro]ni
ti etēnere mūndane et tristari in penitēcia. Nā ve
Aug. li. solilo. ait. Nemo p[ot]est solari in v[er]o: se-
culo: hic et in futuro. nō possūt ēcē due estates: i[ps]i
post esta ē venit hyems et post hyem estas.
Si hoīes seculares in p[re]senti volūt habere estate cō/
solatiōis mūndane. ideoq[ue] in futuro habebūt hy-
emētribulatiōis. Sz hoīes spūales et deū timen-
tes eligit sibi p[ro]ntē tribularōes et tristiciā peniten-
tie p[ro] p[er]tīs et sequant[ur] in futuro gaudiā celestis.
Et hoc ēqdā t[em]p[or]is dicit in hoc themate discipulis.
Nūc qdē tristiciā habe. et cetera et p[ro]t[er]z in euāgeliū. Ju-
xta hoc itaq[ue] euāgeliū p[ro] sermone isto tria myste-
ria notemus loquēdo de gaudiōsa vita futura
post resurrectionē.

Primiū de meritoria gaudiōsa futurop[er] ach-
sitione. hoc patet ex euāgeliū.

Sēcundū de mutua cōuctoꝝ hoīm vissōe. Nā di-
cit. Videbo vos.

Tertiū de letabūda singuloꝝ cognitōe. quis
subdit. Gaudēbit cor vestrū.

Z Licea p[ro]mū de meritoria gaudiōsa futu-
rop[er] acq[ui]sitione et satisfaciām[us] euāge. ipi norādū
q[uod] saluator noster in hoc euāgeliū insinuat ī my-
sterio q[ui]tuor p[ro]cipua p[ro] q[uod] merec[er] q[uod] in p[re]senti vite
future gaudiā acquirere.

Primiū est fidei formate actus.

Sēcundū est mūndaliū p[ro]ceptus.

Tertiū est penitēcie vere fletus.

Quartū est bonoꝝ operis fructus.

Primiū est fidei formate actus: vt credam⁹ deū f[ili]i
ōes articulos fidei xp[us]i et diligam⁹. Nā fides me
ret devisionē beatā ī q[uod] ē sumū gaudiū celeste.
Unū glo. R.o. j. di. Merces fidei ē videre in vita
eterna qdā credim⁹: hoc est trinitate et xp[us] gl[ori]am.
Jō Aug. sermōe. viij. de v[er]bis dñi in morte dicit
Ambula nūc p[ro] fidē et p[er]uenias ad spēm. Nā les-
tificabit spes in patria quē fides nō p[ro]solat ī via
Hec Aug. Itaq[ue] vt p[er]ueniam⁹ ad gaudiā vissō-
nis diuine debemus fidei formata habere. Nā s[ecundu]m
theologos doc. sup. iiiij. tribu[us] v[er]tutib[us] theologis
succedit tres dores in p[ro]p[ter]a. s. vissio dei succedit si-
dei. fructu[us] charitati. tentio sp[irit]i. Hoc p[ro]mū meri-
tū gaudiōsa scz fidē xp[us] in hoc euāgeliū insinuat
in sua vissōe: vt p[ro]t[er]z in euāgeliū. vbi dī. Itē mo-
dici et videbitis me: et itē videbo vos. s. creden-
tes et gaudēbit cor vestrū. q[uod] dī. Si nō videret[ur] me
scz p[ro] fidē nō p[er]ueniretis ad gaudiā resurrectōis.
Sēcundū ē mūndaliū p[ro]cept⁹. Nā Amb. sup. L.

Sermo

XXI

ii. v. dicit. Lū de⁹ sic sup⁹ mundū nemo pōt̄ de⁹
videre nisi mūdū trāscēdat. Job. i. Job. ii. No
līc diligere mundū neq; ea q; sūt in mūdū. q; si
q; diligere mūdū nō ē charitas p̄ris in eo. Hoc
q; insinuauit in sacro euāgelio isto sub termi
no modicatis di. Modicū iā n̄ videbit̄ me:
rit̄ modicū r̄. Expositio patuit ser. i. In qb;
signat q; oia. s. bona hui⁹ vite merito sūt p̄tēnē
da tang⁹ modica utiq; p̄p̄ marima gaudia vite
future acqrēda. B Nota q; p̄ mysterio q; in
euāgelio septies in toto ponit repēcēdo ly mo:
dicū ad denocadū vt videt̄ q; in b mūdū septes
sūt q; p̄cipue reputat̄ sc̄i modica et p̄tēnēda. Iā
mūdanis reputat̄ maria bona p̄pter q; cupidī
ratē pdūr celestia gaudia. Primū ē alto dñio
p̄sidere. s; facut̄ b reputat̄ p̄ magno cū sit modicū
cū iurta illud Eccl. x. Dis potēt̄ vita brevis.
Hiero. Principat̄ dū tenet̄ cito labit̄. Icē. qd ex
hacq; boni magni: cū septū sit S. ap. vi. Potē
tes potēt̄ tormēta patient̄. Scđm ē bōa cor
poralit̄ h̄e: p̄t̄a pulchritudinē: fortitudinē: sa:
nitatē. s; b vere modicū ē. q; modica infirmitate
cito q; correpe⁹ oia hec pdit̄. Habet aut̄ iuuē:
tus calus multo plures infirmitatis et mortis
q; senect̄: vt dicit Tulli⁹ li. de senectute. Ter:
tiū ē copiosas diuitias possidere. s; hmōi lūt̄val
de modica. q; statim i morte oia pdunt̄. Amo n̄
bil reputant̄ a sc̄i. iurta illud septū in p̄. Dor:
mierit somni suū et nihil iuenerit oēs viri diui:
tiar̄ i manib⁹ suis aut saltez oia ut stercora arbi:
trans Phil. iii. Quartū ē delicijs affluere. s; b
bis Greg. dicit et experientia doc⁹ q; momētaneuz
q; delectat̄. s; cēnū ē q; cruciat̄ in inferno. s;
tu bō miser et carnalis derides sc̄o p̄ reputatio:
ne calia p̄tēnēt̄ et dic⁹. Quid de ralib⁹ loqr⁹. da
mibi cētū auricos et delicijs cibi ac pot⁹ ac q;eris
et videbim⁹ si me ista nō iuuabit̄ t̄ si sūt modicū:
ca. O miser dic mibi si talia tibi hodie darent̄ s; b
tali pacto vt cras demergar̄ in p̄fundū maris
aut cōburar̄; nōne accipies utiq; nō nisi sis fatu:
us. Sic ē in p̄posito. q; vt Bern. dīc. Saudere d̄
divit̄hs et delit̄hs ē q;si magnā molē auri i collo
ligare q; alti⁹ in p̄fundū demergar̄. O ḡmisera:
biles inq;e miserrimi q; delicie hui⁹ seculi sedu:
cūt̄ vt in p̄ucto ad inferna descedat̄. Quintū ē
excellēt̄ sc̄i vigere. s; z b̄ modicū ē. q; fm pbz. i.
metha. Sic se b̄ ocul⁹ nicticorac̄ ad lumē solis
ita icellec̄ n̄ ad ea q; sūt manifesta nature. Itz
Job. xii. Modicū lumēi vob̄ ē ambulate dū lu:
cēhabet̄ vt tene. vos nō cōphē. Sextū ē fama
nois et honore fulgere. s; z b̄ ē vere modicū. Un̄
Isid. Vanū ē p̄mulgāda fama et dilatādo no:
mie cogitare. q; gl̄ia p̄t̄s ē in p̄ucto pūcti eradi:
cāda a terra. Nec Isid. de sū. bo. li. i. c. x. Itz Ibe:
ophil⁹ sup Mar. Quātū fugis gl̄iam: tātū ipa:
te p̄sef̄. z si tu ipaz p̄segris ipa te fugiet̄. z sic p̄z
q; ē sic vmbra i p̄ucto trāsles et venies q; fugiente
inseq; videt̄. accedēt̄ fugit̄. vt p̄z. Septimus ē

vita p̄sp̄a lōgi⁹ viuere. s; b̄ ē modicū testat̄ Iac.
iii. di. Quic̄ vita n̄ra vapor ad modicū parēns
et postea extermiabit̄. L Ad id exēpluz legit̄
q; antiq; phi depingebātvitā p̄sentē in forma ho:
mis iocūde vestiū sup globo rotūdo volubili se:
dētis in manib⁹ tenētis cādelā accēsa; et uersam
atq; in ore ei⁹ mellis argū et sup caput hos b̄sus
sc̄ptos habebat. Est mibi mel mūd⁹ iō sto veste
iocūd⁹. Sto sup icerto vitā cū lumie t̄co. Ex ist⁹
p̄z q; p̄tēnēd⁹ ē mūd⁹. Tertiū ē s. q; meremur
gaudia futura penitētie vere fletus. iurta illud
Mar. v. B̄ti q; lugēt qm̄ ipi p̄solabūt̄. z b̄ r̄ps in
euāgelio insinuat̄ cū dicit discipulis. Plorabit̄
et flebitis vos t̄ plura hmōi. Quartū ē bono:
rū ope⁹ fruct⁹. Un̄ Aug. ser. de dedicatōe dīc. p̄
sicut vite nob̄ ianua malis opib⁹ q;si qbusdā se:
ris ac vectib⁹ claudit̄: ita p̄culdubio bonis opib⁹
bus opit̄. Et b̄ insinuat̄ salvator in euāgelio p̄ etē
plū mulieris: q; cū parit̄ tristiciā b̄z: s; cū peperit
gauder defilio. Scđm Alani mulier significat̄
aiam fidelē. p̄t̄ secūditatē bono: ope⁹. hec cu:
parit̄. i. t̄vū opib⁹ insitit̄: tristat̄ ex cōceptatiōe et
labore ope⁹ vel aduersitatū. s; in futuro gaude:
bit de fructu celesti. D Nota aut̄ p̄ mysterio
q; q̄cūq; mulier difficulter parit̄ q̄tuor remedia
tradūt̄ ad b̄ valere vt facilē pariat̄. Primū ē su:
cus liliū q; p̄dest ad pariēdū fm pbicos. Scđm
est herba qdā q; dī diagēthea quā vt narrat̄ euā:
comedit et eā p̄re facilitavit̄. Tertiū ē qdā lapis
p̄ciosus: vt em̄ Plini⁹ dicit aqla in nido suo po:
nit quendā lapidē p̄ciosū q; ipm iuuat̄ ad pariē:
dū. Nec tria ponit̄ Iaco. de vorag. in suo fmōe
s; q̄tū ponit̄ sc̄i p̄ certaz patrocinij iuocatō
vt legit̄ de b̄tā v̄gine maria in miraculis. et etiāz
de sc̄i margareta in ei⁹ legenda. Itz de sc̄i Bo:
nauē. in sua legēda. et de sc̄i Frācisci corda et plu:
ribalij. Spiraliſ. ad faciēdū fructū boni opis
suo mō valēt̄ q̄tuor. Primū mēoria lāguis xp̄i
q; dī liliū quallū Lanç. v. Nā Grego. de p̄flic̄.
vit̄. dicit. Si passio xp̄i ad mēoriā reuocet̄ nil tā:
du:p qd nō equo aio toleref̄. Scđm valens ē mē:
moria mortis q; significat̄ p̄ herbā. iurta illd̄ Esa.
Dis caro fenū t̄c. Un̄ Hiero. dīc. Valde sollici:
tate in bono ope q; sepe recogitat̄ de extremo fi:
ne. Tertiū ē p̄sideratio retributōis etiē q; p̄ lapi:
dē p̄ciosū significat̄. Ps̄. Posuisti sup caput ei⁹
coronā de lapide p̄cioso. Quartū ē sc̄i p̄ crebra
inuocatio q; meritis iuuamur ad p̄ficiēda ope:
ra salutis: vt dicit Aug. O ḡbō fac p̄dicta oia vt
babearas in celo gaudere.

E Līrca scđm de mutua cūctoz visiōe que:
stio generalis de oib⁹ hoib⁹ p̄tractanda occurrit̄
sc̄i vt̄z in futura vita post resurrectionē om̄es et
singuli hoib⁹ mutuā habebūt̄ visionē sine ad cō:
solationē sine ad merorē. Rūdef̄ fm doct̄ super
iij. di. xl. p̄serrim Rich. et Tho. recolligēdo q; q̄
tuor possūt̄ p̄cipue v̄tates notari bic.
Prima de visiōe b̄tōp̄ oim.

Dominica. III. post Pasca

Sexta de visione dñnnatorꝝ an iudicij
Tercia de visione eorumq; post iudicij

Quarta de visione parvulorꝝ decedentiu;

Prima vita est q; bti in vbo. s. diuino videt sin-
gulos tā brōs q; reprobos. t q; qd gerit apd cū
ctos prīn̄ ad glie accidēt̄ modos. Rō huiꝝ ē
fm Tho. q; nibil a bris abstrahit debz qd ad p/
fectōem britudis eoꝝ prieat. ḡ scqf q; videat oia
prīn̄tia ad eoz gliaz etiā apd reprobos t rbiqz
Lū cūm opposita iuxta se posita magi cluclscat.
j. elenc. idēo vt britudo sc̄oꝝ eis magi p̄placat
z d̄ ea dco vbiōres ḡfas agat dabit eis vt penas
reproboꝝ p̄fecte iucanſ. de h̄ latr̄ patuit dñica
in Albis ser. uq. U. t ser. immedieate p̄cedenti U.

Sexta vita est quā dicit Grego. t recitat
Mgr in iiii. di. xl. ca. v. vitez q; dñnnati an iudici
um fideles brōs sup se i rege attēdūt q; p̄ gaudia
post iudicij p̄emplari nō poterit. De h̄ ḡ Rich.
t Tho. xcor. dicunt ibi q; de visiōe dñnnatorꝝ alieꝝ
an resurreccōes z alieꝝ p̄ resurrectōes. nā an resur
rectōem dñnnari alieꝝ mō videbūt brōs in glia t
aliq mō nō. vt exp̄lē dīc mgi ibidē. q; intuītive
z clare nō videbūt nec videt q̄lis sit glia brōrūs
si generali t partiz i speciali q̄li arguēdo videt
illlos. i. cognoscit p̄ intellectū esse i glia qdā iner
timabili. Et ad hec est tal'rō. q; glia brōꝝ ē in p
fecta iūictōe eoz cū deo. ideo q; brōs i glia vide
ret etiā cū h̄ ipm deū alieꝝ mō glīose videret cuꝝ
sinc deo p̄fici. Sic exēpli grā. Crystall̄ sole raz
diās cū refulgētia sil̄ videnſ. nec cristall̄ sine ra
dio i secrēte videſ. sic rē. Sz qm̄ videre dei gliaz
z brōꝝ ē maximū mun̄ adeo q; etiā sc̄ris in hac
vita nō ē p̄fici n̄li paucꝝ ex sp̄cali grā. sic pau
lo t moyſ fm Aug. li. de vidēdo deū. ḡ mltomī
nus imo nullaten⁹ h̄ p̄cedit dñnnati. Verūt̄ ge
neralimō t cū ſ partim ſpeciali q̄li arguēdo vt
pm̄fum ē dñnnati videbūt gliaz brōꝝ. t h̄ ſic q
nā nullū videbūt cē dñnnati in eōs reprobos
q; vitez tenuit fidē t bonos mores. p̄fca cogitur
intellect̄ eoz aſſentire q; vera ſacra ſcriptura. t
ex ſeqnti q; bti habet gliam ineffabilē pm̄fumaz
i ſacra ſcriptura. iuxta illō. i. Thoꝝ. ii. Nec oculus
vidit neci cor boiſ ascēdit q; p̄pauit de⁹ diligē. ſe
Proide hec eoz viſio pot⁹ ē p̄ modū argumen
tacōis t cogitacōis q; viſiōis. Exēpli grā. paupe
res ex̄ntes extra domū delectacōes comedētūz
z epulatū i domo cogitat. tñ i p̄tclari qd come
dat nesciūt. Si dicas. nūqđ ḡ de hm̄oi cogitac
one dñnnati habet aliqb̄ gaudiū. Ad h̄ r̄ndē fm
doc. p̄dictos q; nullū ſed pot⁹ habebūt tormenta
augmentū. tñ q; inuidet bris gaudiēt̄. tñ q;
dolē q; talē gliam p̄diderūt. vt p̄z Sap. v. Ul
dētes turbabūt timore horribili dīcētes iuxta ſe
z p̄ angustia ſp̄us gemētes. Nos iſensati errauim
mus a via vīrat̄ rē. Sz de viſiōe p̄ iudicij
Tercia vita ē q; dñnnati post iudicij t resurre
ctōem nō habebūt brōꝝ aliquā viſionē. vt p̄z q;
Tho. Gr̄. vbi. ſ. Rō aut̄ huiꝝ est q; post resurre

ctionē cōſideratio dñnnatorꝝ quasi totaſter ad
aprias penas reflectet. t ſic p̄pter doloris cōple
mentū quo pleni erūt intellectus eoꝝ tali argu
mentationi nō vacabit. Unū p̄dictā cognitōes bea
torꝝ nō habebūt dñnnati n̄li ſorte in eſe genera
liſſimo. Si dicas. ḡ ſequit̄ q; tūc minorē penas
habebūt eo q; nil de britudie cogitāt nō torquib
tur iudia alienē felicitat̄. nec de tāte britudinis
amissiōe. Rūdef fm Tho. q; ex h̄ nō minuet eiſ
pena ſi augebit. tñ q; mēoriā habebūt p̄petuū
glie bonoꝝ quā iu iudicio viderūt. t an iudicij
cogitauerat t h̄ eis erit in tormentū inuidie z a
missiōis. tñ q; torquib̄ etiā in h̄ q; videbūt ſeſi
dignoſ ſ reputari ad hoc ſolū vel aliq modo vi
deat v̄l cogitēt gliaz quā tñ ſcri merentā poſ
ſidere. Ue ḡ t ve crit mal' p̄cōrīb̄. gaudiū ait
iustis. Sz Quarta vita q; aiab̄ ſegarſ p̄r
vulorꝝ decedentiu in vtero vel hora nativitat̄
infundit a deo ſtatui eoꝝ p̄decēt cognitio. Nam
q̄ſtio poſſiſ ſieri de illis. Sed fm p̄dictos docto
res nota q; ex quo p̄bs. iij. de aia dīc q; aia i p̄na
p̄ creatōis eſt tanq; tabula rasa in q; nibil ē de
pictū apra tñ depungit. Ideo tñcania nullā ba
bet cognitōes actu. nec ē intelligēs actu. ſi ē huic
ſinē p̄cordāt nō ſolū p̄b̄ ſed etiā theologi. ſic q;
p̄de⁹ ecreat aias ne h̄ ſiles nec ſugbas nec vir
tuosas nec viciōſas nec ſcīerēs nec iſḡatēs. ſ. actu
Sz vt ad hec ſint naturaliſ apti. H̄ eſt in potētia
z nō in actu. i. doq; talū puerorꝝ. ſ. ſtatū poſt aia
tionē vel ante q̄z naſcan̄t ex vtero. aut mora vna
ſcūn̄ morientū aie cū nullā accepit ſp̄m a
ſenſibiliſ neceſſe eſt p̄cedere q; nullā habebūt
cognitōem naturalē q; eſt q; fantasmara refua
ra. ſed eoꝝ cognitio tñmodo eſit p̄ ſpecies ex in
fluētia diuīa coopante mīſterio angelorꝝ. H̄c
aut̄ cognitōes oēs aie acq̄rūt ſubito p̄ modū in
fluētia z nō p̄ modū iſtruccōis ſuſſeſſive vt Di
genes dīc. Nec fm Tho. t xcor. Rich. vbi ſu
pra. Addit etiā Rich. alieꝝ circa h̄ pūcta. Paimū
q; ſi in reſurreccōe de⁹ volūtariſ ſupplebit cor
pib̄ pūuloꝝ. q̄ntitatē quā babuiffent in termio
augmēti ſi viriſſent z natura i eis nō defecſſet.
q; ita etiā volūtariſ inſtuit aiab̄ eoꝝ ſtatiū cuꝝ
a cor pūb̄ ſepate ſunt ſp̄s illaz rex. quā p̄ na
turelle lumē cognitōem acq̄uiſſent v̄l acq̄rēt
poſuiffent ſi viriſſent v̄l q̄z ad illō ſp̄s in q; de le
ge cōmuni marīe viget p̄ naturā viſus ratōis
Sz pūcta q; vt dīcūt alieꝝ q̄uis de⁹ anib̄
pūuloꝝ ſaluādis daret cognitōem naturalē q;
lē naturaliſ cognitōi vñt̄ magni clerici v̄l maio
rē. tñ aiab̄ pūuloꝝ cum p̄cō originali deſcedē
tiū nō dat tancā cognitōem. q; nō quenit. Nō ei
deces ē ceteris parib̄ q; aia q; i acq̄rēdo ſciat nū
q; laborauit habeat cognitōem eq̄lē aie illō. q; i
acq̄rēdo ē laborauit. De⁹ tñ aiab̄ hm̄oi par
vulorꝝ infundit nō de necessitate nature ſi libe
ra volūtariſ ſp̄s illaz rex. q̄p cognitio de⁹ ſci
tū eoꝝ. hec Rich. O ḡ mogne de⁹ laudet ſi ob

N Circa tertium de letabunda cognitione & side
radii eorum plurima mirabilia occurserunt in mutua
cognitione & brevi, p. quibus gaudebunt, et p. spiritu dianati
metitici ppteruo habebunt. Ad quod notandum quippe
bit in sua cognitione habebunt principia gaudia septem.
Dio de vissione oim in abo diuise sapientie.

Patio quæ de visiōe oīm in vībo diuine sapientie.
Un Aug. in libello de triplici habitaculo dicit sic
Incapabiliē totū mūndi regnūz et gaudiū p̄cellit
sacerdos angeloz et letoz et pūntū ip̄s̄ dei adesse vi-
sionis. in cuius vīsiōe trina scia nascit. Si ē em p̄ spe-
culū trina nob̄ visio administrat. q̄ nos ipsos et
ip̄s̄ speculū et q̄cqd ē p̄nis videm⁹; sic p̄ speculūz
diuine claritat⁹ et ip̄s̄ deū vt ē videbim⁹. et nos
ipsos et ceteros vera et certa scia cogīscem⁹. Tunc
abdita creaturaz et ip̄s̄ inferni vīdēdo deū vide-
bim⁹. Nec oīa Aug. s̄z per oppositū dānatī fle-
bit de p̄uatō deviſiōis dei. Sed oīa gaudebūt be-
ati deignoroz etiā singulorū cognitōne. h̄ q̄ppe
mirabile ē valde. Un Grego. un dialogoz dicit.
Luc sc̄iā aīaz sit z corporoz glia letabūt. fit in ele-
ctis qddā mirabilis⁹. q̄ noī solū eos aḡscunt q̄s i h̄
mūndo nouerāt. s̄z velut visos et cognitos recoḡ-
scit q̄s nū q̄s viderāt. etiā antiquis p̄ies. Nec ille.
Un cognoscem⁹ ibi adā: euā: noe: abraā: dauid:
aplos et oīes boies. I S̄z quō h̄ fieri habeat
mix⁹ vīde. q̄rē p̄bs. s̄z posterioroz dicit. Dis cogni-
tio nr̄a intellectua ex persistēti sit cognitōe sensiti-
ua. Un cec⁹ nat⁹ nescit etiā sōniare de colore. Ad
q̄ mūdef fm Tho. i. par. q. lxxvij. et etiā in q̄stio
sib⁹ de aīa. q̄aīa hic corpi vñita nō cognoscit ni-
sī sp̄s a sensibiliib⁹ acceptas. s̄z anima a corpore
parata intelligit alīc. nō qdē p̄ sp̄s inatas sc̄i in-
telligit angelī: s̄z p̄ sp̄s ex influētia diuini lumi-
nis p̄ciparas. S̄z qd̄ erit de reprobis an illi re-
cognoscāt alios anteā ignoros. R̄nderi p̄t q̄yrt
Rich. sup. iij. di. vi. arc. iij. q. iij. dicit. Nō ē incou-
niē q̄ fiat dānatī ifusio alicuius sc̄i et vel noticie
ad eāz ampliorē affictionē. Nam et diuines epulō
dānatī vīdes abraā a lōge cognoscit ētū. quez nū
nūq̄ viderat Luc. xvj. Deniq̄z fm Tho. c. dist.
Si ēbris nil erit qd̄ nō sit materia leticie: ita ma-
lis nil decret qd̄ ad tristiciā prīnere possit ut sit eo
rū miseria glūmatā. S̄z qr̄ noticie mutua facit
ad maiore affictionē et p̄fusionē singlōrū veluti
dū q̄s ponit ad mediastru in p̄spectu notoz. er-
go erit dānatī noticie ad maiore p̄fusionē. Ter-
tio gaudebūt bñ de sc̄rāz aīaz respectiōe. Nam
Sap. iij. dr. Felix q̄ nesciuit thoz in delitijs ha-
bebit fructū in respectōe aīaz sc̄rāu. Naturalit̄
em aīaz sc̄rāu videre habet fm Tho. i. par.
vbi s̄. Quarto gaudebūt de volūtātū et cogi-
tationū interiōrū sc̄rātōe. et q̄ oīes charitate pleni-
sūt. Quicq̄ de demonū et dānatōz oīm p̄tēpla-
tōe vīdeñ. illorū multitudinē et nūez et cūtoruz
cruciati et cognoscēñ. q̄s ē lucifer. q̄s satan. q̄s
māmon z. Jē q̄s pylat⁹. q̄s cayphas. q̄s nero.
q̄s alexander. Jē plato arestoteles et sic de alijs.
Sexto de āgeloz sociali agnitiōe. q̄s s̄z Tho.

et quod karolus dux burgundie quia
probabilitatem quod enim in ipso merito positis

vbi s. cognoscet p. silitudines diuinisq; imp̄ssas,
et sic singulos michaelē gabrielē et oēs ordinū cho-
ros et m̄ez oīm. Hec oia patet ex x̄bis Auḡ, li-
bello de tripliū habitaculo. O ḡ q̄t erit ibi gau-
dia b̄toꝝ. Libyf. Sic videre demōes ēmaḡ pe-
na; sic p. oppositu videre angelos magna est leti-
cia. Sic p. oppositu erit apd dānatos murua vi-
sio aīaz dānataꝝ post resurrectōeꝝ in corpe ma-
nētiū ppteruo i igne. Erat etiō continua visio demo-
nū torquitiū et horredōꝝ fīm diuersos ḡd̄ infelis-
citat̄ illoꝝ. et sic de alijs. Ue ḡ et ve p̄cōribus.

Septimo bti gaudet de scia secretoꝝ oim
z speculatioꝝ. siue in celo q̄t s̄int electi z angelū q̄t
stelle. siue in terra q̄nta sit z q̄t petrā. q̄t mala i ea
facta fuerint. siue in aqua maris gutte. siue in iserz
no q̄t pene z hmoi. Preterea speculat̄ iocunda de
uoſō q̄t in xp̄o fuerūt vulnera. q̄t gutte lāguis.
q̄t dolores in corpe z aia q̄bꝝ p̄ electi satisfecit oī
mode z eos redemit. Itē in b̄ta v̄ḡie speculat̄ q̄
imēla charitas z glia sup̄ oēs existat. Itē q̄t do-
lores z fieri p̄ xp̄o iustinuit. q̄t hoībo salutē obti-
nuit. Itē i sc̄tis q̄t z q̄nta bonoꝝ operꝝ oīm z sin-
gulorꝝ s̄int p̄mia electorꝝ. Ad hoc Greg. testis ēst
cūt allegat̄ a mḡro ca. fi. q̄rti senecte. di. Qui b̄i cla-
ritatē videt nil in creatura agit q̄d videre n̄ posse
sint. Rich. exponit sic. si de vult reuelare vel de
bis q̄ p̄tinēt ad britudinē accidētale coꝝ. z sic p̄t
q̄ oia eis reuelat̄ sp̄ q̄ volūt. z i ſp̄ ea ſola volūt
q̄de. R. Erepli narrati Ulridario z etiā i
pmptua. Disce. q̄ vgo qdā nobilis. tuū. annorū
bē marie deuora ipam rogauit sepiꝝ vt onderet
ſibifiliū xp̄m cui p̄ celeſtē pulchritudinē videre cu-
piebat. Lūqz vice qdā ſola ēt i capella orāz ap-
paruit ei b̄ta v̄go tenēs filiū q̄li p̄uulū pulcher
rimū z dixit eidē. Accipe filiū mēu xp̄m invlناس
tuas. quē ſūmū deuoriōe z gaudio accepit. Lū
puer ait. Diliḡ ne me. Et illa. Diligo. Quantū.
Ait. Pl̄ q̄t oīm ornatū ſeculi. Et r̄ps. Dic ſi ad
buc fortiꝝ me z gl̄az mēa diligas. R̄ndit. Diligo
pl̄ q̄t coꝝ mēu. Quo dico coꝝ v̄gis p̄ amore xp̄i
ſcidiꝝ. z r̄ps cu ſua v̄gine m̄fe aiaz eiꝝ i ſc̄tu an-
geloz durit i celū. Ad cātu dulcē angeloz fami-
lia cucurrit ad capellā z v̄ginē mortuā iuenien̄.
odore mirabili oēs repletis ſūt. Tūc ercip̄tes il
liꝝ cor viderūt ſcissū z i eo ſc̄ptū aureis l̄ris. Dil-
igo te pl̄ q̄t me. q̄t tu creasti me z redemisti me z
dotasti me. ſglia celeſti. Ecce q̄t maḡ dulcedo
vīſiōis glie xp̄i p̄t q̄ talis z tata ēq̄ ſi viderem̄
i ſb̄ corpe p̄ amore moreremur z ſcindere cor no-
ſtrū mortale. Rogem̄ q̄t p̄t ut det i futuro z.

De eadē dñica Sermo q̄rt⁹ s. de visiōis dī bē
atitudine ⁊ dotib⁹ aie ac ei⁹ dulci iocūditate.

Zerum videbo

i vos et gaudebit cor vestrum et gaudiu-
strum nemo tolleret a vobis Job. xvi. 7 et euā
ge. ho. Verba sunt redemptoris nři i celi qđo edocis vii

Dominica. III. post Pasca

sidis diuine gloria post resurrectio habet. Jo dicit. Ite. s. post resurrectio. videbo vos. vix discipulos meos apparero vobis in gloria carne quod videbitis me eum vestrum. deum per gloriam resurrectio. et factum est. Unde Tho. videt eum surrexisse dominus eius. Dicit meus et deus meus. Ita edocet etiam huius visionis occurrerat ad eum. et gaudebit cor vestrum in rati visione glorie Christi. Denique tertio edocet illum gaudium perpetuum quod subdit. Et gaudium vestrum nemo tolleret a vobis. Nam ut Augustinus super hec verba. et Beda sacerdos regalis colligendo dicit. Gaudium apostolorum Christi resurrectione quod quis multe tribulacionibus et persecutacionibus fuerit veratus; non nemo ab eis etiam in haec modo auferre potuit nec poterit. quod Christus quod est eorum gaudium ad immortaliter vitam resurrectus est. cuius amore et gaudio nulla persecutio apostolorum separare potuit; ut dicitur apostolus Romani viii. Certus sum quod nulla creatura separare nos poterit a charitate quae est in Christo Iesu. Et quod gaudia celestia in Christo perpetuo manebunt. Auscultemus ergo charissimi quod Christus dicat in haec euangelio de suavissime plegre euangelii. et ipsius intellectus rationis patitur in primo sermo. Et quod in euangelio iuxta predicta verba loquitur Christus de visionis gaudio. Idcirco de ipsa gloria visionis diuina tria mysteria libeat declarari per haec sermonem quod prius elici ex verbis thematis et ex euangelio.

Primum de beatifice visionis.

Sed etiam de magnifice dotacionis.

Tertium de pulchritudine iocunditatis.

Litteraria summa de beatifica dei visione est quod literaria humana in visione diuina beatificatur in celesti pietatis. Aduertere debemus charissimi hec quod habet dictum ut sciamus quod perpetuo beatitudinem in deo eleemosynas mensa ad illam visionem beatam facie diuina in qua super omnia alia beatitudinis gaudia beatitudinis. et sine qua omnia alia per nihil reputarentur in respectu illius gloriarum visionis. Unde Augustinus in encyclopediæ dicit. Summi boni plena visione summa est felicitas. Et quoniam ad illam beatitudinem non facti sumus. sed de illa cogitare et scire debemus desiderare. Quicadmodum enim omnis lapis preciosus maioris est virtus et plus valens in loco suo generationis quam extra suum locum; ut dicitur magnus liber. libro. iiij. de lapidibus. Item bonum quilibet peregrinum libenter cogitat et anhelat redire. sed propter paucias et domum. Sic anima humana deinde et quanto magis et frequentius ad locum suo beatitudinis metet accedit et cogitatu illicemus et ad eam anhelat accedit; tanto plus valens coram deo. Bonum est gaudere quod vniuersaliter beatificari in visione. De quo non adest quod sum doceo. super. iij. dicitur. Ad hunc quod beatificet necessario requiri tria in quibus consistit gloria eternalis supradicta beatitudinis.

Primum est dei cognitio.

Sed etiam est eius dilectio.

Tertium est secura eternitudo.

Primum inquit est dei cognitio. Nam scribitur Job. xviii. et dictum saluatoris dicitur. Hec est vita eterna ut cognoscatur et respiciatur deum solus et quem misericordia eius regnat. Unde dicitur. quod vita eterna sic beatitudine consistit eternaliter et claram aspectum et fruitum diuinitatis. et ex hoc est ossis

pectu humanitas Christi quod instrumentum nos idemque ad beatitudinem principale. Beatitudo enim bonis consistit in intentione ad ultimum et optimum in bonum quod est deus. Nam inquit ad hunc sumum bonum possidendum videtur et frumento perpetuo facta est aia rationis. sicut et angelis ad hanc etiam sunt; ut dicit Augustinus et Petrus. et sententia dicitur. Non potest beatificari nisi in ipso suo fine beatitudinis habet et id quod natura ipsa copulat desiderare. sicut auctor naturalis desiderat volare et pisces natare. quod ad hoc facta sunt. Unde non potest homo beatificari in quantum est bono spirituali: puta diutius honoribus nec in carnalibus voluntatibus: ut dicunt saraceni rudes et iudei. sed id cognitio habet in propria et vera fidem formata et in futuro proprium. Tercio requisito dicitur ad beatitudinem. Nam sola visione sine fructu dilectionis non facit beatum. quod non gaudet in visione cuiuscumque regni non delectabilis nisi forte modicum ex aliquo causa. etenim sola visione non habet vim unituam sed amor: ut dicitur Proverbi. Et quoniam ut Bernardus ad fratres de morte dicit. Impossibile est visione summa bonum non amari. id videtur ipsum aia per amorem unitus ipsi deo. iuxta illud. Et. vi. Qui adhaeret deo unitus spiritus est cum eo. O homo studie deo adhaerere per amorem ut possis beatificari. Prout dicit Augustinus. de triplici habitaculo dicitur. Quanta luce sapientia. s. in deo visione illustrabitur. ubi ipsum sole virtus facie ad faciem videbimus et cognoscemus. cuius propria sapientia ei facit preciosos. Et subdit. Qui autem habet sapientiam per pulchritudinem: vere etinitatem adhuc rebit sapientiam virtutem et pulchritudinem erit. hec Augustinus. Et quod habet per prout quod anima humana in deo amore per visionem beatificabitur. quod per suo modulo deificabitur per principia diuinæ lucis. Exemplum est crystallo quod per sensum soli obducit cuius radiorum per principia sunt splendida et resplendens pulchritudine et quasi radios transformati. Sic anima in deifica propria visione transformata in deum per principia ab eo per suo modulo sapientiam: potentiam: pulchritudinem: et initatem et omnitudinem beatitudinem: ut sic deus est per beatitudinem: sic et ipsa sit in deo beatitudinem. ipsi per amorem inseparabilem unitam. et sic sic quodammodo sicut dicitur Job. iiiij. Charissimi nunc filii dei sumus. s. cum diligenter filialiter. sed nondum appuerit quod erimus. Quod illa bona celestia quam beatum non potest exprimi nec corde comprehendendi. Secundum. Secundum autem. s. in generali de celestibus bonis. quoniam cum appuerit. s. in possidente illa bona et videtur deum similes ei erimus. s. in ipso quantum possumus et transformati et in unitate. s. per visionem et amorem non subdit. Omnes videbimus eum. Tertio requisito ad beatitudinem secura et sempiterna possidit. Unde ut Augustinus dicit. de trinitate. c. viii. dicitur. Impossibile est aliquem esse aeternum nisi sit securus de sue beatitudinis perpetuacione. Ratione quod quanto quamvis aliquid magis diligenter: tanto magis illud amittere metuit et periret. et per hunc modum amissio si sit apophysis summa in eo tristitia parit. Propterea non habet beatitudinem poterit et quod taliter miseris timor et tristitia habuerit. Unde secundum quod ad veram beatitudinem requiri secura et sempiterna possidit homo omnis ad beatitudinem principalem. His itaque modis anima in deo beatificatur. s. per ipsius bonum infinitum et summum praewiget cognoscere.

Sermo

XXII

do ipm et amado: ac ppetua securitate in eo gau-
dendo. O q̄ ifelicitaria q̄ i p̄nti pdicere bonū, p̄ de-
lectatioē momentanea et le obligat ad eternā suppli-

11 Lirca scđm de doteb̄ glōsia aie (cia.
notādū ē q̄ cōiter a docē sup. iij. di. xli. ponunt
tres dotes aie et q̄rto dotes corporis glōsia. s̄z de
ill' doteb̄ corporis alio ser. agem? Nūmizvī Tho.
di. præcta dī. q̄ absq̄ dubio bris qn̄ in gloriaz
trāferūt aliq̄ dona dant diuinit̄ ad eoz ornaz
tū. et hi ornat̄ a mḡis dotes noianſ. Rō q̄ or-
namēta spōlaz dū traducūt ad domū spōlī pri-
nē ad dote. Et q̄ bti qn̄ itroducūt ad glōiaz cele-
stētāq̄ in domū di. q̄ tāq̄ spōlīs aias lctōz sibi
p̄ amore d̄spōlauit. cū qdē ornat̄ a deo: ut dī
Elo. lxi. in psōna cuiuslibet bti. Induit me dñs
idumēta salut̄ q̄si spōlaz ornat̄ monilib⁹ suis
Jōq̄ talea ornat̄ btoz in p̄ia dicit̄ dotes. Un̄
de dote bmoi daf talis diffinitio. Dos ē ppetu⁹
ornat̄ aie et corporis vite sufficiēs in etēna btitudī
ne iugit̄ p̄seuerās. Hec Tho. Sz de his doteb̄
orūt q̄stionēs. Pria q̄ sint iste dotes anic. Rñ
dēfīm doctores ibidē q̄ tres.

Prima dī visio clara.

Scđa dī fructio amoena.

Tertia dī fructio secura. Et hec tertio siue hēlio a
q̄busdā noiaſ cōphēlio q̄ nibil alid ē: ut de Tho.
q̄ in p̄nia deū hie et in leipo tenere. et sic idēt̄ sūt.
Et hec de ista q̄stioē sufficiāt. Nam de doteb̄ istis
plura tractat̄ ap̄d docē. vbi s̄. Sz hic ea sola po-
nem⁹ q̄ pplo quenūt ad edificatōz. O Se-
cūda q̄stio quō pdicita tria icelligunz fore dotes
aie: cū em̄ visio et fructio sint ornat̄ aie tāq̄ spōlī
se: ut pdicūt ē: et cū btitudo rota aie p̄sistat i di vi-
sioē et fructioē ac securitate ppetuitati. Vides ḡ q̄
nulla sic differētia inf̄ dotes et btitudinē: s̄z idem
sint. aut si differēt: m̄ix ē quō btitudo visiois et
fructoīs ac securitat̄ dicat̄ aie dos. i. ornat̄. Sz
ad hec icelligēda clari⁹ Rñdet fm̄ Tho. vbi s̄.
Et p̄cor. Rich. q̄ btitudis substātia p̄sistit i opa-
tioē vel actu. s. visiois et fructiois. et sic btitudo est
ip̄a vñctio aie cū deo. s̄z dotes sūt q̄litates qdaz
vel dona et dispositioē vel habite⁹ q̄ ordinant̄ ad
bmoi p̄fecā vñctioē. Un̄ visio p̄ accipi dupli-
citer fm̄ euēz Tho. Uno mō actualis. i. p̄ ipso
actu visiois. et sic visio nō ē dos s̄z ē ip̄a btitudo.
Un̄ Aug. dicit. Tota merces. s. btitudinis est in
vidēo qd̄ amas et amado qd̄ vides. Alio mō p̄
visio accipi habitualē. i. p̄ habitu a q̄ tal' opatio
vel ac̄ elici. i. p̄ ip̄a gl̄ie claritate q̄ aia diuinit̄
illustrat̄ ad deūvidēdu clare. et sic visio ē dos. Et
silt̄ icelligēdu ē de fructioē. Hec Tho. Un̄ p̄z q̄
btitudo et dos differēt sic visio ocli actual et illu-
stratiua dispositio tal' visiois p̄ lumē sol⁹. Proi⁹
de Rich. ibidē dīc̄ visio et fructio p̄rie loquēdo
nō sūt dotes: s̄z act⁹ doteb̄. Dotes em̄ q̄litates sc̄.
Un̄ dos visiois inq̄t ē qd̄a habit⁹ lumiosus i in-
tellectu q̄ eleuat̄ ad clare vidēdu deū. Dos autē
fructoīs ē habit⁹ p̄fect⁹ charitat̄ q̄ aia fruct̄ deo,

Dos autē tertia quā vocat securitatē ppetuatois
ē inq̄t habet⁹ p̄fect⁹ q̄ volūtas ē p̄fecte secura d̄ tē
tiois ppetuatoe q̄ excludit̄ ois timor. hec Rich.

P Tertia q̄stio p̄ q̄libo tūtib⁹ corrñdet̄
dotabit de⁹ b̄ios p̄ istas dotes. Rñdet cōte fm̄
docē. ibidē. q̄ pdicte tres dotes rñdet̄ tib⁹ tūtib⁹
theologic⁹ p̄ q̄s i p̄nti aie dirigūt̄ i deū et e p̄
graz coplant̄. et sic p̄ eaſdē i celo ip̄i dō cōūgunt̄.

Pria tē e fidēs cui corrñdet̄ visio q̄ ē merces
Scđa ē charitas cui correspōdet̄ frui (fidei.
tio amoris fm̄ Richard.

Tertia ē spes cui corrñdet̄ securitas tētōis p̄/
petue fm̄ eūdē. O ḡtu p̄tōr bō tene fidez tpi fm̄
oēs articlōs symboli. Itē habe charitatē fuādo
dei p̄cepta. et spera i do faciēdo pniaz d̄ p̄tis in
spe venie. et sic poter̄ btificari. Et eplū nāq̄ legit̄
q̄ demōes ip̄i si fore possiblē suscipent̄ oēm pe-
nitentiā ut possent̄ ad dei visionē pr̄tingere. Nar-
rat Tho. Brabat̄ in Apriario. et etiā Discipu-
lus in pmp̄. q̄ mḡ Jordan⁹ ordīs pdicatorū
rogat⁹ accessit ad qndā obseissaz. quēdemō ex ilz
la l̄alit̄ salutavit: cū tñ ml̄ier illa nūq̄ l̄ras dī
dicit. Inf̄ cetera mḡ ip̄e interrogauit demonēlka-
lit̄. vbi sup̄ oia ē vellet ille. Rñdit q̄in celo inq̄t
ut respicer̄ faciē clarā creator̄ mei. Ad qd̄ dictū
Jordan⁹ audies fleuit̄ et ait. Quid velles p̄inde
sustinere ut posses videre. Rñdit. Oēs penas q̄l
oēs demōes a p̄ncipio sustinuerūt et sustinebūt
vsl̄ in finē m̄di velle sustinere ut saltē semel pos-
sez videre claritatē dei sicuti ē. Lui Jordan⁹. Su-
isti ut m̄ib⁹ videas de altiorib⁹ angelis. Rñdit q̄d
seraphin. At ille. Dic ḡmibi aliqd̄ d̄ claritatevul-
tus di exq̄tā p̄fueisti ad eū. Ad quē demō. De b̄
dicere qd̄ possuz cū etiā angeli q̄ faciē di intuenī
nil de illa claritate dicere sufficerent. Dicā tñ tibi
aliq̄a silitudinē. Si inq̄t oēs flores p̄teriti et fu-
turi oīm arboz et ḡminū et oīs colorz oīm lapidū
pciosoz et metalloz et splēdor solis lune et stellaz
sil̄ oia luceret in era sic lucet sol: oīs illa claritas
nō esz n̄i tenebrosa nec respectu sol̄ clarissimi
supine claritatis. Tūc Jorda. ait. O q̄ miser q̄b
amittit. O ḡtu p̄tōr reco ḡsce hec et age pniam.

O Lirca tertii de dulcissima iocūditate q̄
maḡ sit dulcedo p̄solatiōis in deivisioē brā licet
oēs hoīes tot⁹ mūdi etiā si singuli ora mille ha-
beret enarrare nō sufficeret: tñ aliqlit̄ possim⁹
aḡscere p̄cipue et p̄sideratōib⁹ decē. Primo et
dulcedis d̄ imēritate. Lū em̄ ip̄e de⁹ sit fons oīs
delectatioēs et dulcedinis et ip̄e ē sifinire bonitatis
et tūtū: ac p̄ z̄nis dulcedinus. ḡseq̄ q̄ cū videre et
amore cī vñctio sit sup̄ oia q̄ possz bō cogitare im-
proportionalis suma dulcedo et iessibilis. Nāc
P̄s. gustauerat q̄ di. Quā maḡ ml̄itudo dulce-
diniis tue dñe quā abscondisti timētib⁹ te et c. q. di.
Incōphēsibilis ē tua dulcedo. Un̄ et oēs adhor-
tañ. di. Bust̄ te et videte qm̄ suavis ē dñs: brūs
vir q̄ sperat in eo. Hinc Hugo sup̄ li. de angelis
ca bierar. c. vii. di. In his btitudo p̄stat cogitare
p 5

Dominica. III. post Pasca

verū deū et amare summū bonū. gustate inq̄ p̄s.
p̄ dilectionē et videte p̄ cognitōem: qm̄ suavis ē
dñs. s. sup̄ oia delectabiliā. Exemplū accipiam⁹ d̄
scis. Si em̄ ut legim⁹ Andreat̄ apl̄m positiū in
cormēus crucis sic delectabat aspect⁹ xpi ut nō o
mō veller de cruce deponi. et Laurētio carbones
ignis dulces fuerūt i p̄o. qd̄ dulcedis erit̄ celo
Sedō ex visiōis claritate. nā in p̄nti deū vide
mus p̄ speculū i enigmātē. tūc aut̄ facie ad faciē
p̄. Lho. xiiij. z. i. Job. iiij. Videbim⁹ eū sicuti ē. qd̄
eū b̄ significat nūl̄ videre deū fīm ei⁹ naturā tri
nū r̄ vñ uēdiē Lyra. t̄cū b̄ videre eū fīm suam
maiestatē bonitatē dulcedinē ceteras p̄fectōnes
clarissime cogl̄cere. vñ sic videre deū sūme dul
cissimū erit aie ut oia alia nil reparet p̄ter deum
ut diē Lassiod. sup̄ p̄s. Exemplū de Paulo q̄ ras
p̄tu videt̄ diuinā essentiā: et mor oia etiā mortez
p̄ xpo z̄p̄s. et p̄ toto mūdo aureo nō aueris̄z
oculos a deo. ut dixit Phil. iiij. Oia arbitrat⁹ sū
ut stercore ut tpm̄ lucifaciā. R Tercio ex
luc̄ diuine et eī pulcritudis tocūditate. d̄ q̄ Aug.
li. iiij. de li. ar. vbi r̄agit ill̄ p̄s. Melior ē dies v
na i atrijs tūs sup̄ milia. Et diēs sic. Tāta ē iocū
dicas lucis efne. tāta pulchritudo illi⁹ leticie q
erā si nō licet̄ i ea ampli⁹ manere q̄ vñi⁹ diei
hora. p̄f̄ b̄ solū innūrables hui⁹ vite dies ple
ni delicijs et affluētia oīm bonoꝝ t̄paliū recte me
ritoꝝ p̄tēnerent. Tā enī pulchra et suavis est ve
ta vīla nō possit ampli⁹ delectari i alio. oēz vīce
dulcedinē. oēz erupat p̄cupiaz. hec ille. Quar
to ex cūctoz bonoꝝ copiositate. s. q̄ i dei visione
p̄sist̄t oia bona b̄siderabilia. vñ Eto. xxij. mo
xes orauit̄ di. Dñe ondē mibi faciētua. Et dñs
r̄ndit eidē di. Ego ondā tib̄ oēbonū t̄c. S̄z q̄re
sic dñs r̄ndit q̄ ondēret om̄e bonū moyli petēti
visionē solā. nīl̄ q̄ ut diēs t̄cūs Tho. li. iiij. p̄ gēt̄
les. B̄ti vidēdo diuinā essentiā p̄sequit̄ i eo oia
bona et p̄cipue q̄tuor in q̄b̄ z̄phendūt̄ oia alia.
Prīmū ē q̄ p̄ visionē diuine essentiē deo vñiūt̄ q
nil̄ p̄fect⁹. Secdm̄ ē q̄ cū deo sublimat̄ q̄ nil̄ est
sublimi⁹ et nobil⁹. Terciū ē q̄ p̄ visionē dei fru
unt̄ deo q̄ nil̄ est delectabili⁹. Quartū ē q̄ p̄ vī
onē dei satiāt̄ deo et q̄etan̄. et b̄ nil̄ ē appetibili⁹
Un̄ diē p̄s. Replebit̄ i bonis desideriū tuū. O
gāia fidēl̄ ex diēs z̄gīce ut desideres maḡ illa bo
na i deo. S Quito z̄gīcūt̄ gaudia dulcissi
ma fore i dei visionē ex imēdiatē p̄iūt̄os q̄litate
Nā t̄sal de b̄ q̄stio v̄p̄ de⁹ in p̄ia videbūt̄ sine
medio. Et r̄ndet̄ fīm Burco. i p̄cēdīo li. viij. q̄ tri
plex ē mediū vidēdi. Prīmū obnubilās sic b̄ vi
dem⁹ deū p̄ speculū et enigma. et b̄i patria tollet̄
q̄ cogl̄cēt̄ ibi de⁹ seipo clare et nō p̄ aliquā silicu
dinē. Secdm̄ ē mediū disponēs. s. ḡra et ḡlie crea
telumē q̄b̄ req̄ris ad vidēdū deū sic ad vidēdū
colores b̄ req̄ris lumē disponēs. vñ p̄s. In lumi
ne tuo. s. ḡre et ḡlie create videbim⁹ lumē. s. crea
tū deict̄. Exemplū si q̄s i tenebris rapuit q̄s p̄cio
so candēi diei luce videbit̄ q̄lia sint. Terciū ē me

diū deferēs et b̄ nō erit̄ patria vībi dei vīsio non
erit̄ p̄ distantiā b̄ p̄ p̄sentia cū de⁹ eīlīc̄ sic vīoꝝ
Un̄ B̄c̄. iñ medita. In brā vita amabim⁹ sine
modo. videbim⁹ sine termio. coberebim⁹ sine
medio. nā ibi manebim⁹ i deo et de⁹ i nob̄ p̄ cari
tate et glīa; sic p̄t̄. i. Job. iiij. De⁹ charitas et c̄.
Et p̄ p̄s sūme gaudebim⁹ de diuina dulcedic̄
pleni crīm⁹ et traſformati sic ferz̄ traſformari v̄l
dem⁹ i ignē. T Sexto ex sapie et plenariet̄
entie luminositate. q̄z i vīsio dei videbim⁹ deū
in se quō ab etiō de⁹ p̄ gīgnic̄ filiū et ab vīroꝝ
p̄cedit sp̄issctūs. et oēs creatures videbim⁹ in
deo et deū i nob̄ et in oīb̄ ut diē Aug. li. de tripli
ci habitaclo. Et subdit. Tūc erit̄ elect̄ trīna vī
sio. vīc̄ corporis q̄ corpora glīosa splēdēntia et sol
cernent̄. et sp̄inalis q̄ sp̄us iustoz̄ bodie fruunſe
pati a corpe et vīsio intellectuāl̄ q̄ puro mēt̄ ocul
lo deū videbūt̄ et suas aīas et sp̄us angelicos. hec
Aug. et sic in singul̄ q̄nea erit̄ dulcedo gaudiorū
et p̄cipue in xpo et ei⁹ mīc̄. de his lat̄ patuit̄ ser
imēdiatē p̄cedēti ar. iiij. Septiō ex desideriū ples
na satiātē. q̄z deo habitō hēbīl̄ oīs boni satiā
tas. Un̄ Aug. sup̄ Job. dicit. De⁹ in p̄ia erip
sis b̄tis oīs vītas iſollectui. oīs speciōtās aspe
ctui. oīs suauitas auditui. oīs delectabilitas ol
fatui. oīs dulcorositas gustui. oīs satiātē ap
petitui. oīs amorositas affectui. oīs copiositas
indigēti. oīs iubilositas vīrioz̄ hei. Et qd̄ p̄la di
cō. illud sūmū bonū ibi erit̄ oia in oīb̄. O ḡbō
carnal̄ si delectar̄ in pulchritudine sūme pulcer
est de⁹ p̄ oīb̄. Si tu auare cupis aux̄ et p̄cīo q̄
q̄. in deo sūme sunt diuinit̄ et i p̄m̄ b̄c̄ et sūmū bo
nū et oia bona b̄c̄. U Octauo ex cōtopabil̄
p̄tinūtate. q̄z tal̄ ē illa dulcedo diuine visiōis q
et Aug. xxij. d̄ ciui. dei diē. Ipse inq̄ deus sinei
ne videbūt̄. sine fastidio amabit̄. et tūc p̄t̄nue cōp
ta. iuxta illud Eccli. xxij. Qui edūr̄ me adhuc
esuriūt̄. et b̄ est mirū q̄ iuxta cōe metz. Dērōru
caz̄ vīleſit̄ quotidianū. Querit̄ ḡvñ ē q̄ illa be
ata vīsio p̄tinūt̄ nūq̄ fastidī. Rñdeſt̄ fīm Tho.
li. iiij. p̄ gēt̄les q̄ diuina essentiā ē infinite p̄fectōis
et bonitāt̄. et sic q̄i admiratōe vīdet̄ cū null̄ i
tellect̄ et q̄ z̄phēdī. et sic vīsib⁹ ē ipropozicōnabil̄
pl̄q̄ imēnsū mare. Est ḡrō q̄re nūq̄ fastidit̄
q̄ ill̄ qd̄ sp̄ cū noua dulcedie admiratōnis vī
de⁹ nunq̄ fastidīt̄ p̄tinūt̄ et sp̄ delectat̄. S̄z et
lectus b̄i in vīsio diuine essentiē habz̄ qd̄ admi
ref et exop̄t̄. ḡsp̄ desiderat̄. et cū b̄ satiātē habet̄
nec fastidī. Un̄ Bre. mōra. li. diē. Desideriū an
xietatē habz̄ satiātē fastidī. Ne ḡ i desiderio sit̄
antieras. desiderāt̄es satiant̄. et ne sit̄ in sanctitate
fastidī satiātē desiderat̄. Necille. X Nono
ex vigoris vīosicāre. q̄z oēm̄ pena sugar illus
aspec̄ diuī delectabilitas. vñ Aug. li. de tripli
ci habitaclo diē sic. Faciē dei si oēs carcere sit̄
nīclūsi yiderēt̄ nulla pena: nullā tristiciā sent̄
rēt̄. cui⁹ p̄sentia. s. et delectabili⁹ est q̄ si in inferno
cū sc̄is habitatorib⁹ app̄eret̄ p̄tinuo infern⁹ i

amenū quereret pādissū. Nec Aug. Exēplū le
git q̄ Anf. dixit li. sūtūdīnū se velle esse z ponī i
infernū sine p̄cō vt deū videre mereret q̄ cū pec
cato celī intrare z ibi manere; sicq̄ deū nō vide
re. O itaq̄ tu p̄cō vt qd̄ iaces in p̄cō vt p̄dasvi
sionē dei. Decimo ex semp̄tēna securitate vt pa
tue xp̄dictis. Ideoq; vt xp̄s dñs dicit in h̄ euā
gelio. Gaudiū vestrū nemo tollet a vob. qd̄ nob
p̄stare dignē ip̄e xp̄s amen.

Dñica q̄rta post Pāsca Sermo p̄mus iuxta
euāgelīū applicādo de futuro seculo z eius sta
tus legib.

Ado ad eūz qui

v me misit Job. xv. z in euāgelio hodi
erno. Verba sūt saluatoris nři xp̄i ie
su de q̄ Beda in omel. di. q̄ ip̄e xp̄s dñs fecit si
cū soler bon⁹ paterfamilias q̄ recedē in regio
ne longinqua moner suos domesticos z instru
it qd̄ facere debeat: ita ip̄e volens de mūdo exire
vt Job. xiij. p̄t. monuit discipulos de dilectōne
mūcia di. Nādatū nouū do vob vt diligat̄ i
vīc. In h̄ cognoscet̄ oēs q̄ m. e. d. si di. adin. ba.
Et cu h̄ p̄dit̄ eis q̄ recessū r̄ēt z postea dixit q̄
post recessū eis missur⁹ r̄ēt sp̄mīancū q̄ eos do
ceret oēs vītātē z mūdū argueret de malicia sua.
Lī aūc discipuli bēstārēt q̄ trāstīr⁹ r̄ēt z sic vñ
sp̄mīancū eis mitteret dixit iuxta p̄missū thema.
Vado ad eū. s. deū patrē q̄ me misit. indeq; sub
iūxit q̄ mitteret sp̄mīancū vt p̄acet in euāgelio.

In illo tpe d. i. d. s. Vado ad eū q̄ me misit z ne
mo ex vob interrogat̄ me: q̄ vadis. S; q̄ hec lo
cu sū vob: tristitia ip̄leuit cor vestrū. Sed ego
veritatē dico vobis. Expedit vob vt ego vadā. si
em nō abiero paclit̄ nō veniet ad vos. si aūt abi
ero mittā eū ad vos. z cū venerit ille arguet mū
dū de p̄cō z de iūstīcia z de iūdīcio. De p̄cō qdē
q̄ nō crediderūt in me. De iūstīcia v̄o q̄ ad pa
trē vado z iā nō videbitis me. De iūdīcio aūt q̄
p̄ncēps mūdi hūl̄ iā iudicat̄ est. Adhuc mīta
babeo vobis dīcere s; nō potest; portare modo.
Lū aūt venerit ille sp̄ius vīrat̄ docebit̄ vos oēm
veritatē. Nō em loq̄ a semetip̄o: s; quecūq; au
diat loquet̄ z q̄ vētura sūt annūciabit̄ vobis. illē
me clarificabit̄ q̄ de meo accipiet z annūciabit̄
vob. Job. xv. ca. Juxta h̄ sacrū euāgelīū vt te
tūs exposītōi satīficiām⁹ z p̄scēmūr materia
de vita futura notem⁹ tria mysteria.

Prīmū de xp̄i recessū z ei⁹ expeditīa.
Scdm de sp̄ūsceti adūētu z ei⁹ efficiētā.

Tertīū d̄ vēturi seculi statu z ei⁹ leḡ noticia.
Prīma duo p̄acet in euāgelio. Tertīū aūt accī
pīt̄ ex eo q̄ dī. Que vētura sūt annūciabit̄ vobis.

B Līcā p̄mū de xp̄i recessū in celū z ei⁹ exp
editīa vel valore. Euāgelīū dicit sic. In illo tpe.
vīc vltīme cene cū iā pdixisset q̄ vñus discipu
lop̄: hoc est iudas eū traderet. illeq; exiūset. tūc

xp̄s fecit discipulis dulcissimū z longū sermōez
Ecūter alia dixit hec verba euāgelīca. Vado ad
eū q̄ me misit. Tūc discipuli tacuerūt p̄ tristīcia
fm Lbryf. eo q̄ dixerat eis q̄ iterficerent̄ p̄ mū
dū. Et quia iā dicebat q̄ deficeret̄ eos p̄asurōs
mala z nesciebat̄ si possent illa viriliter ferre. Id
circo fm Lyrā fuerūt ita stupefacti z attoniti q̄
omino obmutuerūt. Unū exprobādo xp̄s dicit.
Et nemo ex vob interrogat̄ me: quo vadis. Sed
quia hec p̄dicta locū sū vobis. tristīcia imple
uit cor vestrū. S; p̄ vestra cōsolatiōe ego ve. di.
vobis. quia expedit vobis. Lbryf. Etiaz si milli
es p̄tristīciū de recessū meo audire optet̄ vos
p̄ p̄solatiōe. quia expedit vobis vt recēdā. Et s; b;
dic causāz dices. Si em nō abiero paclit̄ nō ve
niet ad vos. si aūt abiero mittā eū ad vos. Et
bis dat̄ nobis salubre documentū in tribu.

Prīmū vt ad deū exēplo xp̄i redēam⁹.

Scdm vt viā adeūdi obseruem⁹.

Tertīū vt ḡam sp̄ūscanci queram⁹.
Prīmū documentū vt ad deū a quo sum⁹ creati
redēam⁹. Nīmiz in hoc xp̄s dat exēplū vt redire
festīnē. Unū Guib. dicit. Dñs ielus loquens
de reditu suo ad patrē loqui nō q̄sī de futuro re
moro di. vadā: sed quasi de p̄senti dicit: vado: vt
nobis exēplū daret. s. festīnādi ad deū z nō p̄ca
stīnādi. Sic uerū multi faciūt q̄ penitētā diffe
rūt agere. Lōtra q̄s Eccl. v. Ne tardes queri ad
dñm z ne differas de die in di. subito em venit
ira illū z disperdet̄ zē. Scdm documentū vt
viā adeūdi. s. ad deū obseruem⁹. s. qb⁹ vñs xp̄s
iūt ad patrē: vt sic imitādo xp̄m ad deū p̄tēz no
strū pueniam⁹. Ad hāc viā obseruādā ip̄e xp̄us
docuit Matth. vii. di. Intrate p̄ angustā portā
q̄ lata porta z spacio la est viā q̄ ducit ad p̄dītī
nē. z multīsūt q̄ ambulāt̄ cā. Angusta via q̄ du
cit ad vitā. pauci inueniūt̄ eā. Videam⁹ ḡd istis
Pro q̄ adūertam⁹ q̄ oēs mūdāni ambulant p̄
viā sup̄bie aut auaricie aut luxurie gule ire inui
die accidie. sed obseruem⁹ viā xp̄i. q̄ om̄es illos
via lata dūtit̄ in infernū. Vlo aūt xp̄i arta ducit
ad vitā. Debem⁹ ḡt̄ xp̄i exēplo hāc seruare viā eū
di ad deū. Et p̄mō ztra sup̄bie xp̄s face⁹ est hūl̄
lis obediēs vñq; ad mortē cruce⁹ z arte pene. Se
cūdō ztra auaricie nud⁹ in cruce pep̄dīt z pau
perrimā vitā tenuit. Tertīo ztra luxurīa virgī
nea carne dolorib⁹ plen⁹ fuit. Quarto ztra ira⁹
patītissim⁹ fuit z p̄ inimicis orauit. Quinto con
tra gulā felle z acero potar⁹ est. Sexto ztra inui
diā charitē nobis inimic⁹ maximā exhibuit q̄
p̄ nobis aīam posuit. Septimo ztra accidīaz a
puerīa vñq; ad mortē in laborib⁹ fuit. Hanc er
go viā obseruem⁹. s. hūilitatis: paupertatis: casti
tatis: patītē. z sic de alijs. Tertīū documen
tū vt sp̄ūscanci gratiā desiderāter queramus z
a tpo petamus. Nā dicit. Expedit vobis. s; ad
salutē vt ego vadā. z hoc p̄pter sp̄ūscanci aduen
tū: vt p̄acet in euāgelio. Nā dicit Aug⁹ lib. de na
p 4